Nr. 35. Poniedziałek, 14 Lutego 1881. Rok 71.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct. drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Minister wyznań i oświecenia mianował okręgowymi inspektorami w Galicyi: w miejskim okręgu szkolnym Krakowa profesora mezkiego seminaryum nauczycielskiego w Tarnowie Stanisława Twaroga; w wiejskim okręgu szkolnym Krakowa profesora szkoły realnej Apolinarego Ellingera; dalej w okręgach: w Wadowickim nauczyciela szkoły ćwiczeń Alfreda Rucińskiego; w Myślenickim: dyrektora szkoły wydziałowej Aleksandra Duchowicza; w Nowo-Sądeckim: profesora gimnazyalnego Ludwika Maleckiego; w Gorlickim: starszego nauczyciela Romana Andrusikiewicza; w Bocheńskim: profesora mezkiego seminaryum nauczycielskiego w Tarnowie Władysława Etgensa; w Tarnowskim: profesora gimnazyalnego Franciszka Haburę; w Pilzneńskim: starszego nauczyciela Józefa Krzanowskiego; w Ropczyckim: nauczyciela szkoły wydziałowej Stanisława Kapłańskiego; w Jasielskim: nauczyciela szkoły ćwiczeń Józefa Chmielewskiego; w Rzeszowskim: nauczyciela szkoły ćwiczeń Konstantyna Steczkowskiego; w Sanockim: nauczyciela szkoły ludowej Jarosława Bielawskiego; w Przemyskim: nauczyciela szkoły ćwiczeń Klaudyusza Petrykę; w Jarosławskim: dyrektora szkoły wydziałowej Leona D[illegible]browskiego; w Mościskim: nauczyciela szkoły wydziałowej Karola Freunda; w Samborskim: starszego nauczyciela Hermana Kulisza; w Drohobyckim: profesora szkoły realnej Erazma F[illegible]gora; w Stryjskim: nauczyciela szkoły wydziałowej Juliana S[illegible]wirzyńskiego; w Kałuskim: prywatnego nauczyciela Dymitra Mochnackiego; w Gródeckim: dyrektora szkoły wydziałowej Mikołaja [illegible]abrigela; [illegible]wowskim (miejskim): profesora Stanisławowskiego mezkiego seminaryum nauczycielskiego Bolesława Baranowskiego; w [illegible]owskim (wiejskim): nauczyciela szkoły ćwiczeń Józefa Kerekjartę; w Sokalskim: nauczyciela szkoły wydziałowej Józefa Spiesa; w Żółkiewskim: starszego nauczyciela Filipa Siarkiewicza; w Złoczowskim: starszego nauczyciela Józefa Pasiedzkiego; w Brzeżańskim: profesora Rzeszowskiego mezkiego seminaryum nauczycielskiego Józefa Bissingera; w Rohatyńskim: starszego nauczyciela Ludwika Podhalicza; w Tarnopolskim: pr[illegible] szkoły realnej Emila Michałowskiego; w Husiatyńskim: starszego nauczyciela G[illegible] Schäfera; w Zaleszczyckim i Czortkowskim: prywatnego nauczyciela Aleksandra Ruszczyńskiego; w Śniatyńskim: starszego nauczyciela Franciszka Ho[illegible]orkę; w Kołomyjskim: profesora Przemyskiego seminaryum nauczycielskiego żeńskiego Tytusa Słoniewskiego; w Nadwornańskim: nauczyciela szkoły wydziałowej Tomasza P[illegible]lweckiego a w Stanisławowskim okręgu: nauczyciela szkoły ćwiczeń Jana Rożałowskiego.

Minister handlu zatwierdził ponowny wybór Teodora Baranowskiego na prezydenta a Juliusza Augusta Jehna na wiceprezydenta Izby handlowo-przemysłowej w Krakowie na r. 1881.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 14 lutego.

Całe postępowanie obecnego ministerstwa w sprawie podatku gruntowego nacechowane jest usilnem staraniem ulżenia ludności opodatkowanej ciężarów w nowym rozkładzie i ułatwienie jej przejścia do zmienionych ustawą stosunków gospodarczych. Najwymowniejszym na to dowodem jest świeży projekt ustawy zawierający postanowienia o sposobie, w jaki mają być rozkładane i pobierane nadwyżki podatku gruntowego w okresie reklamacyjnym. Projekt ten stanowi najpierw, że główna suma podatku gruntowego w całem państwie wynosić ma nie 40 milionów, jak pierwotnie przypuszczano, lecz tylko $37\frac{1}{2}$ miliona, t. j. tyle, ile obecnie się przypisuje. Suma ta nie może być podwyższoną w ciągu najbliższych 15 lat. Jest to niezawodnie niespodzianką bardzo cenną dla gospodarzy wiejskich, którzy długi czas nie bez pewnej racyi obawiali się, że regulacya podatku gruntowego doprowadzi do powszechnego znacznego obciążenia własności ziemskiej.

Bardzo korzystnemi dla rolników są postanowienia przejściowe tego projektu ustawy, mianowicie w wypadkach, jeżeli podwyższenie podatku gruntowego miałoby wynosić więcej niż 10 prc. obecnie opłacanej kwoty. W peryodzie reklamacyjnym bowiem wzrost ciężaru podatkowego w żadnym razie nie może przewyższyć tej miary maksymalnej. Korzyść tego postanowienia najlepiej wyjaśni następujący przykład. Jeżeli pewien rolnik płacić miał w r. 1880 z tytułu podatku gruntowego wraz z dodatkami państwowemi 50 zł. a wskutek nowego wymiaru wypada mu przypisać do opłaty [illegible], to w rzeczywistości [illegible] stanie [illegible] żaru w całym [illegible] t. j. od 1go stycznia 1881 do końca czerwca 1882 wyniesie zatem w tym wypadku tylko 7 [illegible] zamiast 60 zł. a reszta nadwyżki t. j. 52 zł. 50 ct. zostanie odp[illegible]. Jeżeli po upływie okresu reklamacyjnego, w którym sprostowane zostaną kwoty czystych dochodów a tem samem kwoty podatkowe w myśl uzasadnionych przedstawień, wypadnie pewnemu rolnikowi płacić więcej aniżeli wynosiła pierwotna kwota podatku gruntowego z r. 1880 wraz z doliczonem na rok 1881 podwyższeniem 10-procentowem, to nadwyżka nie zostanie naraz przypisana, lecz tylko w jednej dziesiątej części z roku na rok a reszta zostanie odpisana. Jeżeli tedy kto w roku 1880 płacił 20 zł. a według nowego wymiaru płacić ma 25 zł., to w myśl powyższych postanowień zapłaci rzeczywiście w r. 1881 tylko o 10 prc. więcej, t. j. 22 zł. w r. 1882 więcej o $\frac{1}{10}$ nadwyżki ($25 - 22 = 3$ zł.) t. j. 30 ct. czyli 22 zł. 30 ct., w r. 1883 więcej o dalszą $\frac{1}{10}$ nadwyżki, t. j. 22 zł. 60 ct. i t. d. w każdym roku o 30 ct. więcej, wskutek czego opłata całej kwoty podatkowej 25 zł. nastąpi dopiero w r. 1891.

Ważne i korzystne zmiany sprowadza nowy projekt przy wyrównywaniu należytości podatkowych po upływie okresu reklamacyjnego. Ustawa z 28 marca 1880 stanowi, że opodatkowanym, którzy w okresie reklamacyjnym zapłacili więcej aniżeli wynosi kwota ostatecznie wymierzona, zwróconą zostanie nadwyżka, a natomiast dopłacać mają różnicę za cały okres reklamacyjny ci, którzy w okresie tym mniej zapłacili, aniżeli wynosi kwota ostatecznie wymierzona. Nowy projekt ustawy [illegible] postanowienie o zwrocie [illegible] nadwyżki, a za to przynosi znakomitą ulgę w dopłatach. W [illegible] bowiem, jeżeli podatek przypisany na podstawie prowizorycznego wymiaru wynosi mniej, a podatek przypadający według ostatecznego wymiaru więcej aniżeli podatek z r. 1880 z doliczeniem 10% dodatku na czas okresu reklamacyjnego, dopłacona być ma tylko różnica między ostatnią kwotą a podatkiem za ten sam okres czasu faktycznie przypisanym, przyczem

---

10

ODETTA

SZKIC Z ŻYCIA KANADYJSKIEGO

PRZEZ

SYGURDA WIŚNIOWSKIEGO

X.

(Ciąg dalszy.)

To dumanie przerwał oficer długą i namiętną spowiedzią. Chwyciwszy moją rękę jak w kleszcze, jak gdyby się obawiał, że ucieknę, począł z cicha a prędko:

— Kocham się w niej, jak waryat. Nie mów mi pani, że taka miłość jest głupstwem, bo wiem o tem. Walczyłem przeciw temu obłąkaniu od początku. Chciałem stłumić pierwsze iskry tego pożaru, ale on nieugaszony jak ogień na preryi, co z wichrem zachodnim pół kontynentu w okamgnieniu ogarnia — objął całą moją istotę z błyskawiczną szybkością. Wszystko, co by mi pani mogła powiedzieć, powtórzyłem sobie milion razy. Wiem, że ta Odetta jest prostaczką bez wychowania, podobno bez uczuć, że się będę musiał całe życie wstydzić....

— No, tak źle nie jest....

— Że jest wierutną kokietką, tego i pani nie zaprzeczy. Że mojej namiętnej, bezinteresownej miłości nigdy podobnem uczuciem nie odpłaci.... że mnie do grobu przedwcześnie wtrąci.... wszystko to przeczuwam. A jednak wiedząc wszystko, przeczuwając wszystko, kocham się w niej jak waryat, chcę jej ofiarować moją rękę! Miłość, którą potępiam, wpoiła się w moją naturę i tkwi w niej, jak gwóźdź wbity w twarde drzewo.... Co też nie robiłem, żeby ją zapomnieć! Jak pedant pisywałem długie rozprawy, wykazując punkt po punkcie wszystkie słuszne zarzuty przeciw nieszczęśliwej namiętności i uczyłem się tych argumentów na pamięć, jak student, ale rozum swoje, a namiętność swoje.

Kiedyż się ta miłość objawiła?

— W pierwszym tygodniu mego pobytu w Port Joli, od pierwszego spotkania z Odettą, od pierwszego na mnie spojrzenia tej syreny wiejskiej. Zniewolony jej cudną urodą próbowałem zbliżyć się do niej i zjednać sobie jej rodziców. Ona nie była płochliwą, ale wejść do jej domu było niepodobna. Ten motłoch francuzko-indyjski dumniejszy jest i niedostępniejszy dla cudzoziemców, niż junkrowie niemieccy wobec mieszczaństwa. Broni swej odrębności i świętości swych domów zacięciej od Żydów. Metys kanadyjski ukłoni się angielskiemu zaborcy za trzy grosze, okłamie go, pochlebi mu dla zarobku, ale niechno Anglik spróbuje wejść w dom jego jako przyjaciel, zamknie mu drzwi przed nosem, z miną granda. Rollin nienawidzi nas wszystkich, a dla mego munduru żywi spotęgowaną nienawiść i wzgardę. Nie byłem tedy w stanie dostać się do niej. To hamowało moją namiętność i kto wie, czybym się z niej nie był wyleczył, gdyby pani nie była wprowadziła Odetty do zamku. Widując ją codzień, musiałem szaleć za nią. Jej twarz stała przedemną na jawie i we śnie, po każdem spotkaniu....

Przerwał, żeby chustkę do czoła przycisnąć i zimny pot obetrzeć. Potem znowu mówił:

— Ta miłość nie zaślepiła mnie ani na chwilę. Wiedziałem, że padam w bezdenną otchłań. Przywoływałem na ratunek i rozum dojrzałego mężczyzny i dumę potomka historycznej rodziny. Powtarzałem sobie, że człowiek z mojem nazwiskiem i prawdopodobną przyszłością nie powinien gubić [illegible] ani siebie. Zdradzić ją? Przenieść [illegible] na ogół byt [illegible] pokazać [illegible] córkę, jako [illegible]? [illegible] dawała mi siły oporu [illegible] wypadek sprzyjał [illegible] zwątpieniu. Pamięta pani dysputę nad pochodzeniem Odetty?

— Kiedyście ją zrobić chcieli murzynką?

— Tak! W walce między miłością a dumą przechyliła się wtedy szala na stronę ostatniej. Ktoś zarzucił Odecie pochodzenie murzyńskie. Gdyby ta skaza w jej rodowodzie mogła być udowodnioną, musiałbym mieć dla niej wstręt i pogardę. Całe moje jestestwo wzdrygałoby się przed takim związkiem. To rzeczą jest niemniej dziwną, jak prawdziwą, że my jedni, którzy tak sentymentalnie deklamujemy o chrześciańskiej missyi, o cywilizowaniu dzikich ludów i wyswobodzeniu niewolników na całym świecie, że my właściwie tylko tępić umiemy plemiona zacofane, ale się nigdy z niemi nie amalgamujemy. Francuz, Hiszpan lub amerykański plantator obstaje przy instytucyi niewolnictwa i maltretuje Murzynów, ale nie widzi nic przeciwnego naturze w miłostkach z córkami czarnej rasy. Nasze angielskie przesądy przeciw takim stosunkom przybrały z czasem siłę instynktu bezwiednego. Usuwamy się od dotknięcia i oddechu *nigra*. Dlatego to tak skwapliwie chwyciłem się hipotezy o murzyńskiem pochodzeniu tej dziewczyny. Czemuż mnie pani w mej wierze nie pozostawiła? Na cóż mi było wskazywać ojca Didot jako źródło informacyi?

— Uczucie sprawiedliwości....

— Spytałem się ojca Didot — mówił kapitan dalej, nie dając sobie przerwać — tak sobie niby od niechcenia. Jezuita zna gruntownie nietylko historyę prowincyi, ale rodowody wszystkich pierwotnych francuskich kolonistów. Dowiódł mi, że Odetta pochodzi po mieczu z tak czystej, dobrej szlachty, jak i ja sam, a jedna z jej indyjskich prababek była [illegible] dzieckiem wielkiego *sachema* [illegible]zippewów, z którego się także wiedzie słynny partyzant amerykański, czysto czerwonoskóry generał Parker. Ta wiadomość wtrąciła mnie znowu w dawną walkę między namiętnością i rozsądkiem. Pani jeszcze raz mi utrudniła wyzwolenie z poniżającej miłości, rozwijając swoje plany edukowania Odetty. Wybacz, że panią tak oskarżam....

— Czyniłam to wszystko w najlepszej myśli....

— Wiem o tem, ale skutek był fatalny dla mnie. Zaraz mi duch zły szepnął, że mógłbym dokończyć dzieła pani. Wszak była jeszcze dzieckiem. Kilka lat w pensyonacie dokazałoby z nią cudu. Jej wrodzona zgrabność i smak pomogłyby jej trzymać się dobrze, przechodząc przez rózgi krytycznego oka dobrego świata. Powziąłem postanowienie podnieść ją....

— Szkoda, że go nie przeprowadziłeś konsekwentnie.

— Powziąłem postanowienie podniesienia jej ducha do mego poziomu. Cóż, kiedy zobaczyłem na własne oczy, jak ta kobieta fizycznie zupełnie rozwinięta, była umysłowo dzieckiem upartem, grymaśnem i głupiem.... jak nie umiała dwóch małych liczb pomnożyć, ani się podpisać, i kazała sobie płacić za nabywanie tych wiadomości. Taka mnie złość wtedy porwała, że próbowałem jeszcze raz wyrwać zatrutą strzałę z serca. Łatwo idealistom prawić z katedry o podnoszeniu surowych prostaczków do sfery naszych pojęć i zwyczajów, ale niech tylko człowiek wykształcony spojrzy oko w oko nieukowi, prostactwu i obojętności dla cywilizacyi, a tak ujrzy otchłań między sobą i nieoświeconymi, że się od niej z wstrętem i lękiem odwróci.... Niegdyś, będąc młodym i

dopłata nie będzie naraz uiszczoną lecz w ciągu 10 lat. W wypadku zaś, jeżeli tak podatek czynszowy na podstawie prowizorycznego wymiaru jak i podatek obliczony na podstawie ostatecznego wymiaru przewyższa kwotę podatkową z roku 1880 wraz z dodatkiem 10%, nie należy się skarbowi państwa dopłata nawet wtedy, jeżeli po ostatecznym wymiarze porównanie z wymiarem prowizorycznym wykaże podwyższenie kwoty podatkowej. Przykłady wyjaśnią wielką, praktyczną doniosłość tych postanowień. Jeżeli kto w okresie reklamacyjnym zapłacił z tytułu podatku gruntowego 30 zł., a tymczasem z ostatecznego wymiaru okazuje się obowiązek zapłacenia tylko 20 zł., to cała różnica (10 zł.) zostanie zwrócona. Jeżeli dalej płacił kto w roku 1880 tytułem podatku gruntowego 50 zł., na podstawie prowizorycznego wymiaru płacić miał 42 zł., a na podstawie ostatecznego wymiaru 60 zł., to dopłata jego wyniesie za cały okres reklamacyjny tylko 19 zł. 50 ct.. gdy tymczasem na mocy ustawy z roku 1880 wynosićby miała 27 zł. Spłata tych 19 zł. 50 ct. następuje w 10 latach po 1 zł. 95 ct. rocznie. Jeżeli wreszcie kto w roku 1881 zapłacić miał 40 zł., na podstawie prowizorycznego wymiaru 46 zł., a na podstawie ostatecznego wymiaru 54 zł., to według nowego projektu ustawy nic nie dopłaci skarbowi za czas od 1 stycznia 1881 do końca czerwca 1882, gdy tymczasem według ustawy z roku 1880 dopłacić miałby za czas okresu reklamacyjnego 12 zł.

Rada państwa.

(CXI posiedzenie Izby poselskiej.)

+ **Wiedeń**, 11 lutego. *(Kor. G. Lw.)* Prezes Coronini zagaja posiedzenie o godzinie 11tej.

Od rządu wniesiono projekt ustawy o zmianie dodatku do ordynacyi wyborczej co do okręgu wyborczego w Galicyi *„d)* gminy wiejskie, l. 15“, który to projekt opiewa:

§. 1. Postanowienie dodatku do ordynacyi wyborczej dla Rady państwa co do okręgu wyborczego w Galicyi *d)* gminy wiejskie, l. 15, zmienia się tak, że brzmieć powinno: 15 Stryj, Skole z Stryjem jako miejscem wyboru: Mikołajów, Żurawno, Żydaczów z Żydaczowem jako miejscem wyboru; Drohobycz, Medenice, Podbuż z Drohobyczem jako miejscem wyboru.

§. 2. Ustawa niniejsza wejdzie w życie w dniu, w którym sąd okręgowy w Żydaczowie rozpocznie swe czynności urzędowe.

Z ministerstwa skarbu wniesiono projekt ustawy o zmianie ustawy o opodatkowaniu okowity co do gorzelń płacących podatek ryczałtowy wedle miary przyrządów gorzelniczych, tudzież projekt ustawy o głównej sumie podatku gruntowego, który czytelnik znajdzie poniżej.

Pos. Martusiewicz, złożony ciężką chorobą, składa mandat członka komisyi do rozpatrzenia projektu o uposażeniu duszpasterstwa. Wybór w jego miejsce na posiedzeniu następnem.

Izba przystępuje do porządku dziennego.

Pos. Friedmann uzasadnia swój wniosek o zmianę regulaminu Izby, która odrzuca go zaraz w pierwszem czytaniu.

Ustawę o ukróceniu nadużyć lichwiarskich uchwalono w trzeciem czytaniu.

Następuje dyskusya szczegółowa nad ustawą o stemplu od kart, w której tylko pos. Wiesenburg zabiera kilkakrotnie głos, wnosząc poprawki w interesie fabrykantów kart, ale bez skutku. Mowca nakoniec oświadcza, że jakkolwiek chciał przemawiać jeszcze przy wielu paragrafach, wobec oczywistego postanowienia większości, aby nie przyjmować żadnych poprawek, zrzeka się głosu.

Bez dalszej tedy dyskusyi uchwalono całą ustawę, a rezolucyę wniesioną przez pos. Friedmanna, aby rząd porozumiał się z rządem węgierskim co do zakazania kart zagranicznych, przekazano komisyi podatkowej.

Idą nakoniec obrady nad wnioskiem Lienbachera o zmianę ustawy szkolnej z r. 1869. Większość komisyi szkolnej, której sprawozdawcą jest sam wnioskodawca, wnosi następujący odmienny od pierwotnego wniosku jego projekt ustawy, nie obowiązującej zresztą Galicyi:

„W tych królestwach i krajach, w których §. 75ty ustawy z dnia 14 maja r. 1869 nie ma zastosowania, pozostawia się ustawodawstwu krajowemu postanowić, czy i w jakiej mierze z początkiem siódmego roku szkolnego zamiast nauki codziennej przez dwa lata lub więcej ma być udzielana nauka powtórna lub dopełniająca.

„Dziecko może wystąpić ze szkoły wtedy tylko, gdy cel nauki, określony ustawą z dnia 14 maja r. 1869, jest osiągnięty przynajmniej co do religii, czytania, pisania i rachunków

„Przy oznaczeniu liczby nauczycieli (§ 11 ustawy) nie trzeba brać względu na tych uczniów, którzy mają zwiedzać tylko naukę powtórną lub dopełniającą.“

Mniejszość komisyi pod przewodnictwem pos. Beera sprzeciwia się wnioskowi powyższemu i wnosi od siebie projekt następujący:

„Obowiązek szkolny rozpoczyna się z skończonym szóstym, a trwa do skończonego czternastego roku życia.

„Skrócenie czasu szkolnego jest czasami tylko dla tej młodzieży szkolnej po wsiach dozwolone, która należy do dwu ostatnich stopni rocznych. Bliższe o tem postanowienia należą do ministra oświecenia i spraw duchownych z uwzględnieniem życzeń i wniosków miejscowych i powiatowych władz szkolnych po wysłuchaniu krajowych.

„Uczeń jednak może wystąpić ze szkoły wtedy tylko. gdy posiada najniezbędniejsze przepisane dla szkoły ludowej wiadomości, jako to: w czytaniu, pisaniu i rachowaniu.

„W końcu roku szkolnego uczniom, którzy wprawdzie nie skończyli jeszcze czternastego roku życia, ale skończą go w najbliższem półroczu, i którzy posiadają wszystkie wiadomości szkoły ludowej powiatowej, nadzór szkolny z ważnych pobudek może pozwolić wystąpić z szkoły.“

Pos. Beer jako sprawozdawca mniejszości motywuje ten wniosek, oświadczając się przeciw skróceniu obowiązkowego czasu szkolnego ze względów na dochowanie się inteligencyi włościańskiej, którąby mogła podjąć walkę na arenie życia, tudzież przeciw przekazaniu ustawodawstwa szkolnego sejmom, bo sprawy szkolne stanowią jednolitą całość. Mowca dowodzi, że rzecz to niebezpieczna dla konstytucyonalizmu, gdyby to, co niedawno uchwalono, znów znosić chciano.

Do głosu w dyskusyi ogólnej zapisali się: za projektem większości pp. Adamek, Oberndorfer, Kwiczała, Czelakowski, Giovanelli, Gabler, Thurnher, Oelz, Czartoryski, Bärnfeind, Neumayr i Zehetmayr; przeciw projektowi większości pp. Promber, Tausche, Wurmbrand, Hoffer, Lustkandl, Ottitsch, Heilsberg, Russ, Wickhoff, Süss, Wildauer, Kielmansegg, Haase, Hallwich i Gomperz.

Pos. Promber zarzuca komisyi szkolnej, że traktowała sprawę z ogromnym a charakterystycznym pospiechem, a stanowisko zajęte w komisyi przez ministra oświecenia, mimo oświadczeń jego przychylnych 8-letniemu obowiązkowi szkolnemu, świadczyło, iż chodziło mu tylko o pozbycie się kłopotu, jaki mu sprawiały obrady komisyjne. Jakież ten minister, który jako namiestnik wykonywał ustawę o 8-letnim obowiązku szkolnym, zajmie dziś stanowisko względem projektu większości? Czyż projekt ten będzie może jednem z tych ustępstw, któremi gabinet przedłuża sobie żywot? Czyż będzie on stanowił ustępstwo dla włościan, aby ich nakłonić do spokojnego ponoszenia ciężarów nowych, jak n. p. podatku od nafty? Mowca rozwija pobudki, które go nakłaniają do głosowania przeciw projektowi większości. Wszakże dopiero 10 lat upłynęło od czasu wydania ustawy z r. 1869, i już miałaby zachodzić potrzeba zmiany? Kto żąda skrócenia obowiązkowego czasu szkolnego, ten chyba przeniśł całe 100 lat, bo już w r. 1774 ustanowiono siedmioletni czas szkolny. Ale może ciężary finansowe wymagają zmiany. Nie! — albowiem wydatki na szkoły wedle ustawy z r. 1869 w większej części są już poczynione. Zresztą, jeśli Austrya miała pieniądze na wyprawę bośniacką, musi je mieć na szkoły. Uchwalamy ustawy przeciw pijaństwu i lichwie, a mielibyśmy zamykać szkoły, które są najskuteczniejszym środkiem przeciw jednemu i drugiemu? Mowca każe dalej uwzględnić powszechną służbę wojskową, udział w sądach przysięgłych i w wyborach, do czego wszystkiego potrzeba oświaty; w przekazaniu zaś spraw szkolnych sejmowi dopatruje się tyle ujmy dla prerogatyw Rady państwa. Niemcy austryaccy wysoko sobie cenią ustawę z r. 1869.

Na tem przerwano obrady.

Odczytano interpelacyę pos. Harracha do ministra spraw wewnętrznych, czy rząd myśli zarządzić sprostowanie spisów ludności wiedeńskiej, w których mimo woli osób interesowanych mazano deklaracye ich o języku czeskim jako używanym w obcowaniu, a zapisywano niemiecki *(Szydercze śmiechy z lewicy.)*

Pos. Wiesenburg interpeluje ministra skarbu w sprawie rozporządzenia pewnego, wydanego do wiedeńskich spółek pożyczkowych.

Koniec posiedzenia o godz. 3 min. 10. Następne we wtorek.

Wniesiony na posiedzeniu Izby deputowanych z dnia 11 b. m. projekt ustawy oznaczającej ogólną sumę podatku gruntowego brzmi w dosłownym przekładzie:

„Za zgodą obu Izb Rady państwa rozporządzam co następuje:

Art. I Na podstawie artykułu 1 ustawy z 28 marca 1880 (nr. 34 Dz. u. p.) ustanawia się ogólna suma podatku gruntowego dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych od 1 stycznia 1881 na przeciąg lat 15 w kwocie 37.500.000 zł.

Art. II. Przy obliczaniu procentu podatkowego w myśl art. 1 ustawy z 28 marca 1880 ułamek niżej pięciu setnych (0.05) nie będzie uwzględniony, natomiast ułamek wynoszący pięć setnych i wyżej uważany będzie za całą jedną dziesiątą (0.1).

Art. III. Dodatek nadzwyczajny ustanowiony w punkcie 5 patentu ces. z 10 października 1849 (nr. 412 Dz. u. p.) nie będzie nadal przy podatku gruntowym pobierany; przyznane jednak posiadaczom gruntów w punkcie 6 tegoż patentu prawo potrącania *(Abzugsrecht)* przy spłacaniu procentów albo innych doroczonych prestacyj od długów ciążących na ich gruntach, utrzymuje się w mocy i nadal, jak długo patent o podatku dochodowym z 29 października 1849 (nr. 439 Dz. n. p.) będzie miał moc obowiązującą.

Art. IV. Rozkład podatku gruntowego nastąpi stosownie do przepisów art. I, III i XI ust. z 28 marca r. 1880 (nr. 34 Dz. u. p.) Ci opodatkowani podatkiem gruntowym, którzy wedle tego rozkładu otrzymają podwyższenie o więcej niż 10 prc. swej powinności z roku 1880, płacić będą: 1) w czasie od dnia 1 stycznia r. 1881 aż do ostatecznego, po ukończonem postępowaniu reklamacyjnem, wymiaru podatku rocznie: *a)* kwotę równającą się powinności z r. 1880 i *b)* 10 procent z kwoty, o którą podatek przy prowizorycznym wymiarze w porównaniu z powinnością z r. 1880 został podwyższony; 2) począwszy zaś od roku, w którym ostateczny wymiar podatku nastąpi, rocznie a) kwotę równającą się powinności z r. 1880; b) z kwoty o którą podatek przy ostatecznym wymiarze w porównaniu roku 1880 został podwyższony: aa) kwotę równającą się 10 prc. powinności podatku gruntowego z r. 1880; bb) od roku do roku o $^1/_{10}$ rosnącą część reszty tego podwyższenia.

Art. V. Wyrównanie podatku według wyników postępowania reklamacyjnego nastąpi stosownie do przepisów art. III. ustawy z dnia 28 marca 1880. Wyjątki jednak co do wymiaru i spłacenia dopłat w punkcie b) art. III. ustawy z 28 marca 1880 przewidzianych zachodzić mają: 1) w przypadku, jeżeliby na opodatkowanego wypadł według wymiaru prowizorycznego podatek większy niż wypada z dodania 10 procentów do powinności z r. 1880. W takim wypadku zapłaconą być ma tylko ta przewyżka, o jaką kwota wypadająca z powinności podatku gruntowego w r. 1880 z dodatkiem 0 prc. za czas od 1 stycznia 1881 aż do ukończenia postępowania reklamacyjnego, przewyższa podatek na ten okres rzeczywiście przypadający; 2) Gdyby podatek przypadający tak według prowizorycznego jak i według ostatecznego wymiaru przewyższał powinność z r. 1880 z dodaniem 10 prc., natenczas ze względu na punkt 2 art. IV niniejszej ustawy nic się dopłacać nie będzie.

Art. VI. Podwyższenia podatku gruntowego, będące jedynie następstwem zmian w posiadaniu od r. 1880, pozostają przy zastosowaniu postanowień przejściowych w art. IV i V niniejszej ustawy przewidzianych, nieuwzględnione.

Art. VII. Postanowienie art. II ustawy z 28 marca 1880 nie ma zastosowania do tych podwyższeń podatkowych, które wynikną jedynie w następstwie postanowień przejściowych w art. IV i V niniejszej ustawy zawartych.

Art. VIII. Ustawa ta wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma być zastosowaną już przy przypisaniu podatku na rok 1881.

Art. IX. Wykonanie tej ustawy poruczone jest ministrowi finansów.

SPRAWY MONARCHII

Z dniem 3 marca 1886 kończy się 50-letni przywilej kolei północnej ces. Ferdynanda. Przywilej ten różni się tem od późniejszych koncessyj kolejowych, że państwo nie zastrzega sobie w nim wyraźnie prawa własności do kolei po upływie peryodu koncesyjnego. Niektóre dzienniki podniosły z tego powodu kwestyę, co po upływie przywileju z koleją północną stać się ma. Stowarzyszenie prawniczo-polityczne w Wiedniu zajmowało się tą ważną kwestyą na jednem z ostatnich swych posiedzeń. Rozprawy te miały oczywiście charakter czysto akademickiej dyssertacyi, wykazały jednak, że w kołach jurydycznych przeważa zdanie, że państwu po upływie terminu koncesyjnego przysłuża prawo expropriacyi i objęcia w swoje ręce ruchu na tej kolei. Według litery i ducha dokumentu koncesyi może bowiem Towarzystwo kolei po upływie przywileju dysponować dowolnie tylko „należącemi do kolei nieruchomościami i ruchomościami“ *(Real und Mobiliarzugehör)* a więc budynkami, parkiem kolejowym i t. p. nie zaś koleją samą. Jakie wrażenie rezultat tych rozpraw sprawił w kołach akcyonaryuszów samych, dowodzi najlepiej fakt, że akcye kolei Ferdynanda w ostatnich kilku dniach spadły o 140 zł. a więc blisko o 14 procentów.

— Wypadek sam w sobie niewielkiego znaczenia illustrujący jednak tendencye wichrzycielskie pewnej części tak zwanej prasy liberalnej, wydarzył się temi czasy w Wiedniu. Pan Pius Twardowski, c. k. radca skarbowy i od lat kilku przewodniczący rady szkolnej miejscowej na przedmieściu Wieden podał przy ostatnim spisie ludności, że językiem jego „towarzyskim“ jest język polski. *Neue freie Presse* uderzyła z tego powodu na alarm, uważając to za gorszącą anomalię, aby ktoś przyznający się do narodowości polskiej, mógł piastować honorową godność w czysto niemieckim okręgu. Oczywi-

---

zapalonym marzycielem, bawiłem się w radykalnego krzewiciela oświaty między masą ciemną, ale musiałem się wyrzec mego posłannictwa. Teraz się znalazłem w niemniej kłopotliwej pozycyi. Znowu się zacząłem wahać, raz gotów poświęcić miłość na ołtarzu dumy i rozumu, drugi raz kuszony wszystkiego się wyrzec dla miłości....

— Biedny chłopcze!

Wstał, przeszedł się po izbie i zdawał się namyślać, czy ma dalej mówić.

— Opowiem wszystko — zawołał w końcu. — Czy pani pamięta scenę wieczorną, kiedy Odetta pomagała przy kolacyi? Czy pani przypomina sobie jej zgrabność i wdzięk jej twarzyczki rozpromienionej odblaskiem łuczywa?... I jak śpiewała: *File, file pauvre Marie?...* I jak wyglądała, kiedy mówiła o zgonie biednej, stęsknionej za kochankiem prządki?... Ten takt w obcowaniu z nami, ten zapał jej śpiewu i ta rzewność jej głosu, zdawały się wskazywać istnienie cennych przymiotów umysłowych, które łatwo rozwinąć edukacyą. Tak — myślałem — moja przyjaciółka ma słuszność. Odetta jest doprawdy rośliną strefy łagodnej, rzucona na grunt i w klimat nieprzychylny. Przesadź ją w odpowiednie miejsce, a wybuja kształtami i barwami rajskiemi. Miłość podsunęła mi rozkoszną nadzieję i wybieg szalony.. Zmyśliłem chorobę Ludwika, żeby znaleźć pretekst mówienia z nią w cztery oczy. Skorośmy jednak z pokoju wyszli, wyrwała się nakształt opętańca z pod mego ramienia i zostawiając mnie, uciekła jak sarna po skałach lodowatych. Na moje wołanie odpowiadała śmiechem. Parę razy straciłem ją z oczu, ale jej śmiech pozwalał mi ją ścigać.... Złapałem ją w końcu, bieżącą po równinie, pomykającą jak błędny ognik. Spróbowałem rozwinąć plan mój przed nią. Mówiłem zrozumiale, zwięźle, bez czułych i dwuznacznych słów, bez aluzyi do mojej miłości, której wyznanie na później odkładałem, że jestem gotów własnym kosztem do miasta ją posłać, żeby się tam wykształciła i została damą, żeby nauką zapewniła sobie byt szczęśliwy i lekki na zawsze.

— Cóż ona na to?

— Wyśmiała mnie! — zawołał oficer z goryczą. Mów do niej o edukacyi, o miastach! Łatwiejbyśmy zwabili orła niebieskiego do kojca dla drobiu, niż ją do życia krępowanego regułami. Odrzuciła moją propozycyę z pogardą i uniosła się gniewem szalonym. Na moje prośby odpowiadała sarkazmem. Rzuciła mi garść śniegu w oczy. Skakała naokoło mnie. Sam nie wiedziałem w końcu, czy mam z istotą rozumną do czynienia, czy z waryatką. Gdy wielka chmura zakryła księżyc na chwilę, dzika dziewczyna uciekła. Kiedy się zmrok rozjaśnił, ujrzałem się sam, na białem, pustem polu. Postawszy chwilkę, wściekły na siebie i na nią powróciłem do zamku, powtarzając zaklęcie, że bądź co bądź stłumię tę miłość w sobie, choćby serce musiało pęknąć....

W tej chwili usłyszeliśmy hałas za drzwiami. Ktoś się zbliżał.

— Chodźmy stąd drogi pani! Mam tyle jeszcze do opowiedzenia. Czas nagli. Mogą nam przerwać. Skończę w drodze.

Mówiąc to wyciągnął mnie na podwórze i podawszy ramię wyprowadził mnie z fortecy. Z litości dlań schodziłam posłusznie po dróżynie, spadającej w łukach do wsi. Deszczyk, co parę razy w dzień rosił, był już ustał, a wieczór był przyjemny.

(Ciąg dalszy nastąpi)

sta, że pan Twardowski po tem odezwaniu się, któremu nadano formę protestacyi z kół wyborczych, złożył bezzwłocznie piastowaną godność, a *Neue freie Presse* rozpoczęła formalną agitacyę, aby go napowrót nie wybrano. Rada szkolna dała jednak należytą odprawę wichrzycielskiemu organowi, uchwaliwszy na posiedzeniu z 9 b. m. w obecności wszystkich członków jednomyślnie rezolucyę, w której potępiając stanowczo „wciąganie waśni narodowej i politycznych sporów do korporacyi powołanej do zgodnego i zbawiennego dla ogółu działania na polu szkolnictwa“, wyraziła „głębokie ubolewanie“ z powodu dymisyi p. Twardowskiego.

— Na dzień 3 marca b. r. zwołaną została do Serajewa „rada administracyjna“ medżlis dla Bośnii i Hercogowiny, która jest rodzajem reprezentacyi krajowej tych prowincyi W skład rady administracyjnej należą: Essad Efendi Uzunic Hasim-aga Glodjo, Jovan Saoić, Petraki Petrović, Pero Jadrić, Salomon Isak Salom, wszyscy z Serajewa, Dimitrije Bielic i Stiepan Grabowac z Mostaru, Ahmed-aga Adilagic Pozderac z Cazinu, Agan aga Abdagić z Priedoru, Jovan Babic z Gradacacu i Jakób Jozua z Livna; zastępcami są Veisil Efendi Svrzo, Gjorgjo Hadżi Damjanowic i Hadżi Ivo Livaić, wszyscy z Serajewa. Oprócz wspomnionych mają głos w „medżlisie“ burmistrz Serajewa Mustaj Beg Fadil Pasici wiceburmistrz Giorgje Rajkowicz.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Ustawa o rozwodach we Francyi.)

Odrzucony przez izbę francuzką projekt ustawy o rozwodach nastręczył prasie francuskiej materyału do licznych komentarzy, brzmiących naturalnie odpowiednio do odcieni i reprezentowanych przez dzienniki stronnictw. Cała niemal prasa liberalna potępia zachowanie się izby wobec wniosku Naqueta. Do rozjątrzenia przyczynił się niemało uchylony przez ministra wojny wniosek o prawie obowiązującem duchownych do służby wojskowej.

W obronie izby i rządu występuje tylko *Temps* zwracając uwagę, że w rozprawach nad ustawą o rozwodach pominięto jeden bardzo ważny punkt, który sam przez się mógł posłużyć do obalenia tego projektu. Pominiętą okolicznością jest majątek i prawo, które pozwala mężowi rozporządzać posagiem żony bez odpowiedzialności. *Temps* zwraca tedy uwagę na stronę ekonomiczną życia i twierdzi, że wiano majątkowe żony bywa do dziś we Francyi wielką dźwignią dla rozwoju przemysłu i handlu. W razie seperacyi małżonków, majątek ich pozostaje zawsze wspólną własnością, kiedy natomiast stosunek ten uległby radykalniej zmianie w razie wprowadzenia rozwodów. Ojciec rodziny bowiem, w razie rozwodu, mógłby otrzymywać tylko rentę, lecz nie rozporządzać całym majątkiem. Pociągnęłoby to za sobą bardzo smutne skutki ekonomiczne. We Francyi, prawi dalej *Temps*, zawierają się bardzo rzadko małżeństwa, w których główným i jedynym czynnikiem jest miłość lub sympatya, po większej części żenią się ludzie z kobietami posażnemi.

Na wywody powyższe odpowiada *Mot d'Ordre*: „Nie warto było zadawać sobie pracy nad zniesieniem niewolnictwa, jeżeli chciano z takiem upodobaniem utrzymać i na przyszłość handel małżeństwami.“

Gaulois twierdzi, iż rząd okazuje się względem kuryi rzymskiej dlatego tak pojednawczym, ponieważ są w toku rokowania w sprawie niektórych postanowień konkordatu. „Że tak jest w samej rzeczy, pisze wspomniany dziennik, dowodzi i ta okoliczność, że rząd przy rozprawach nad projektem o rozwodach oświadczył się w izbie stanowczo przeciw projektowi.

Republique française wreszcie, znana jako organ Gambetty, w sprawie rozwodów zachowywała szczególną taktykę. Dopóki kwestya była na porządku dziennym, organ ten milczał, gdy zaś izba odrzuciła wniosek zaprowadzający rozwody, *Répr. fr.* oświadcza się za tym wnioskiem, i pisze, że byłoby to godnem izby, ażeby po stoczeniu tylu walk z reakcyą, była także odniosła to ostatnie zwycięztwo. Ale izba się zawahała. Dodaje jednak organ Gambetty, że izba, która wkrótce wyjdzie z nowych wyborów z pewnością się nie zawaha „Prawo z 8 maja 1816 r., które było dziełem religijnej i rojalistowskiej reakcyi, zostanie unieważnione, ustawa o rozwodach będzie przywrócona, a instytucya małżeństwa mimo to nie straci nic ze swej wysokiej godności. Kwestya ta pozostaje tem. czem była, nieodzownem zadaniem przyszłości, zadaniem, które rozwiąże demokracya francuska. Mimo dzisiejszej koalicyi republikanów i monarchistów prawo z roku 1816 zostanie przez przyszłe zgromadzenie obalone, a przywróconą będzie w całej pełni powaga prawu cywilnemu.“ Z tego wystąpienia organu Gambetty widać, jak silnie zbliżające się wybory oddziaływają na przebieg wszystkich spraw we Francyi, i charakterystycznym jest sposób, w jaki Gambetta w organie swoim pracuje nad utrzymaniem dotychczasowych zwolenników, a w izbie okazuje się nadzwyczaj oględnym, ażeby pozyskać sobie nowych. Podczas rozpraw nad ustawą o rozwodach nie przewodniczył nawet, ani też nie brał udziału w dyskusyi i głosowaniu.

(Zmiana sytuacyi w Irlandyi).

Organ ministeryalny *St. James Gazette* i *Times* konstatują równocześnie na podstawie doniesień wiarygodnych z Irlandyi, że od chwili aresztowania Davitta i od scen, które zaszły w parlamencie, osłabła tam bardzo widocznie agitacya ligi agraryjnej. Do pierwszego ze wspomnionych dzienników pisze korespondent z Dublina:

„Za uwagi godny symptom poczytać należy okoliczność, że od pewnego czasu wielu dzierżawców, którzy nie chcieli wypłacić czynszów, obecnie nietylko je wypłacili, ale zwracają nawet chętnie raty zaległe. Najświeższy wypadek zaszedł w dobrach p. Stanpolee, którego dzierżawcy nie chcieli uiścić rent nawet według otaksowania Griffitha, obecnie zaś zapłacili wszystko nawet z wygórowanemi kosztami. Liga agraryjna jest w wysokim stopniu niezadowolona ze skromnej cyfry protestów przeciw uwięzieniu Davitta, zapowiadano bowiem znaczną liczbę zbiorowych rezolucyj, a tymczasem doprowadzono do skutku ledwie kilka i to z największem wysileniem. Ubiegłej niedzieli miało się odbyć olbrzymie zgromadzenie ludowe w Ballinasloe, tymczasem ludność po konferencyi z duchowieństwem miejscowem odroczyła termin zgromadzenia do dnia bliżej nieoznaczonego. Wszystko to drażni członków ligi, ale wpływa uśmierzająco na umysły ogółu“.

O doniesieniach korespondenta pisma półurzędowego możnaby powątpiewać, gdyby słów jego nie potwierdzały oświadczenia samych członków ligi. Dillon powiedział wyraźnie w Dublinie na posiedzeniu ligi, że zachowanie się naczelników jej zależeć będzie od stanowiska dzierżawców. Tym ostatnim radził jednak tylko opór bierny, gdyż czynny zostałby złamany przez rząd, rozporządzający wielką siłą. Tymczasem nie widać i biernego oporu, który się miał manifestować odmówieniem wypłaty rat dzierżawnych

Tenże sam zwrot w opinii o władzy rządu i zmniejszanie się wykroczeń, konstatuje także korespondent *Times'a*, który pisze z Dublinu pod d. 5 b. m.

„Despoci włościańscy przychodzą do przekonania, że panowanie ich wkrótce się skończy. Nieliczny zastęp dzierżawców, którzy drżeli przed tyranią i teroryzmem, zaczyna podnosić głowy, wiedzą bowiem, że już policzone są dni wszechwładzy ligi agraryjnej. Uwięzienie Davitta poczytywane jest za cios najdotkliwszy, jaki spotkał organizacyę tyranii, dowodzi ono zresztą, iż rząd, gdy trzeba, potrafi się zdobyć na krok energiczny. Z Cork donoszą o radykalnej zmianie opinii i usposobienia w całem hrabstwie. O zbrodniach i wykroczeniach nie słychać, a oprócz panującego tu i owdzie rozjątrzenia, wszystko powraca do stanu normalnego. Tę nagłą zmianę usposobienia przypisać należy tylko stłumionej agitacyi zgromadzeń ligi agraryjnej“.

Z tem wszystkiem tak znowu bardzo różowo nie przedstawia się sytuacya, gdyż te same organa dodają, że w miarę ustania ruchu ekonomicznego objawia się żywsza czynność tych, których nie zadawalnia reforma ekonomiczna, którzy w nią nie wierzą i dążą do oderwania Irlandyi od Anglii.

Na ostatniem posiedzeniu ligi w Dublinie uchwalono, że należy skłonić Parnella do wyjazdu do Ameryki, ażeby tam starał się agitować i obudzić sympatye dla Irlandyi. Prócz tego filialne stowarzyszenia ligi w Ameryce otrzymały polecenie, ażeby wszelkie składki odsyłały do deponowania w Paryżu. Parnell po konferencyi odbytej z Eganem i Dillonem udał się z Paryża do Frankfurtu nad Menem, ażeby tam ulokować fundusze ligi agraryjnej na nazwiska różnych osób Według zapewnień wtajemniczonych członków ogólna suma, którą liga rozporządza, wynosi 100.000 funtów sterlingów. Połowa tej sumy pozostaje w depozycie paryskim.

Ligiści wyprawiają także do Ameryki p. Brennana, który ma zadanie zorganizować tam żywszy ruch i zbierać fundusze. W Paryżu obiega pogłoska, iż rząd francuski pragnąc uniknąć zawikłań z Anglią przedsięweźmie kroki przeciw agentom irlandzkim i nie dopuści do agitacyi w interesie ligi na ziemi francuskiej.

(Zmiana gabinetu w Hiszpanii.)

Stosunki parlamentarne hiszpańskie mają zupełnie odrębny charakter i nie mogą być oceniane z tego samego stanowiska jak w innych krajach. Z powodu obecnej zmiany gabinetu należy przypomnieć niektóre fakta z dwóch lat ostatnich, które charakteryzują parlamentaryzm iberyjskiego półwyspu. W dniu 4 maja 1879 r. król przyjął dymisyę gabinetu Canovasa del Castillo, a w trzy dni potem objęło rządy ministerstwo Martineza Campos, które wkrótce po swojej instalacyi rozwiązało kortezy dekretem z d. 16 maja 1879 r. Odbyte następnie wybory wypadły bardzo świetnie dla nowego rządu, który przeprowadził 304 swoich kandydatów, gdy tylko 10 opozycyonistów dostało się do Izby. Zdawało się, że przy tak znakomitej większości istnienie gabinetu Martineza Campos będzie trwałe, tymczasem już w d. 7 grudnia 1879 r. ministerstwo widziało się zmuszonem zażądać demisyi, którą król przyjął i powołał na nowo Canovasa del Castillo do utworzenia gabinetu. Nowy rząd, utworzony d. 9 grudnia 1879 r., nie uważał za potrzebne rozwiązywać kortezów wybranych pod rządami marszałka Camposa, a nawet używał w Izbie takiego poparcia, że obecnie ustąpił nie wskutek wotum nieprzychylnego Izby lecz jedynie z woli królewskiej, nowy zaś gabinet Sagasty, w którym marszałek Martinez Campos zasiada, za warunek objęcia władzy postawić musiał rozwiązanie Izby i rozwiązał ją nazajutrz po ukonstytuowaniu się stanowczem. W nowych wyborach zatem ten sam, z niejaką tylko zmianą rząd, pod którego wpływem odbyły się poprzednie wybory, będzie zmuszonym szukać innej większości i znajdzie ją prawdopodobnie.

Termin wyboru nie został jeszcze oznaczony. Izba deputowanych hiszpańska jak wiodomo wybieralną jest na lat 5, w stosunku jednego deputowanego na 50.000 mieszkańców, senat zaś jest wybieralnym tylko częściowo. Składa się on ze 180 członków, z których najwyżej połowę stanowić mogą senatorowie zasiadający prawem urodzenia lub mianowani przez rząd dożywotnie, pozostali zaś są wybieralni.

Dzienniki madryckie potwierdzają podaną już ogólnikowo w telegramach wiadomość o przyczynach obecnej zmiany gabinetu. W motywach projektu ustawy o konwersyi długów publicznych ministerstwo wynurzyło, że projekt ten jest pierwszym w szeregu ustaw finansowych bardzo ważnych, stanowiących organiczną całość reformy finansowej, do której wprowadzenia w wykonanie, gabinet potrzebuje zaufania tak parlamentu jak korony. Zaufanie kortezów gabinet posiadał, dowiodło tego odrzucenie bardzo znaczną większością wniesionego przez opozycyę wotum nagany, zaufania zaś korony byłoby dowodem podpisanie przez króla tego projektu i przyjęcia jego motywów. Byłoby to nawet rodzajem zobowiązania się ze strony króla, że zaufania swego nie odmówi gabinetowi aż do zupełnego ukończenia reform finansowych, których wykonanie trwać miało półtora roku do dwóch lat. Król Alfons XII nie zgodził się na udzielenie swego podpisu i w skutek tego gabinet był zmuszonym podać się do demisyi. Nie kwestya finasowa zatem, na której rozwiązanie proponowane przez gabinet król się zgadzał, ale kwestya zaufania monarchy do osoby Canovas del Castillo i jego kolegów stała się powodem upadku gabinetu. Dlaczego jednak król odmówił swego zaufania gabinetowi? Niektóre dzienniki przypuszczają, iż Alfons XII zauważył, że w Hiszpanii prąd liberalny nabiera siły i mógłby się stać niebezpiecznym dla monarchii, gdyby stronnictwo dynastyczno-liberalne było systematycznie wykluczane od kierownictwa spraw. Polityka konserwatywna Conovasa zużyła się.

Nowo powołane do steru ministerstwo składa się z liberalnych skrajnego odcienia, pod czem w Hiszpanii rozumieć należy stronnictwo konstytucyjno-dynastyczno-postępowe Programem nowego gabinetu jest zadosyć-uczynienie najnaglejszym wymaganiom wolności i rozleglejsze tłómaczenie artykułów konstytucyi zabezpieczających swobodę przekonań. Ciało dyplomatyczne ma być zupełnie zmienione. Marszałek Concha uda się do Paryża, książę Tetuanu do Lizbony, Valera do Londynu, hr. Rascon do Berlina, Lorenzana do Watykanu. Jenerał Jovellar ma zostać jenerałem-kapitanem Kuby. Król pozostawił Sagaście wszelką swobodę działania, pragnie bowiem zrobić szczerą próbę, czy z tem stronnictwem rządzić można. Nowy gabinet znajdzie poparcie w żywiołach centralistycznych i we wszystkich tych odcieniach, które w swoim czasie stanowiły dynastyczno-liberalną koalicyę. Zaraz po rozwiązaniu kortezów nowe ministerstwo ogłosiło zupełną amnestyę dla skazanych wyrokami dzienników, zezwoliło na powrót do kraju wszystkim emigrantom, a wydany przez gabinet Conovasa zakaz bankietów obchodzących rocznicę rzeczypospolitej, zostanie zapewne albo cofnięty, albo puszczony w niepamięć.

KRONIKA

= **Czerwony Krzyż.** W ubiegły piątek odbyło się w biurze Czerwonego Krzyża przy nadspodziewanie licznym udziale zaproszonych dam pierwsze walne zgromadzenie stowarzyszenia dam patryotycznej pomocy Czerwonego Krzyża. JE. pan Namiestnik powitał zgromadzone panie, i przedstawił w krótkości cel zebrania, poczem radca Biesiadecki odczytał statut zatwierdzony przez c. k. Namiestnictwo, który *en bloc* przyjęto. Do zarządu składającego się z 20 członków zostały wybrane panie Dawidowa Abrahamowiczowa, bar. Döpfnerowa, Friedowa, bar. Heydlowa, Markiewiczowa, Piętakowa, hr. Marya Potocka, Roińska hr. Russocka, ks. Adamowa Sapieżyna, [illegible]a, Schattauerowa, br. Schenkowa, Semilska, hr. Siemieńska, Szeparowiczowa, ks. Thurn Taxis, Wernerowa, Zachariewiczowa i Zaleska. Na cenzorów rachunkowych wybrano tych samych panów, którzy są w stowarzyszeniu mężczyzn cenzorami. Po ukończeniu walnego zgromadzenia ukonstytuował się zarząd, wybrawszy na prezydentkę hr. Maryę Potocką, na zastępczynie ks. Adamową Sapieżynę i p. Zaleską.

† **Teodor Rutkowski.** Jak nam donoszą z Paryża, zmarł tam po krótkiej chorobie Teodor Bończa Rutkowski, były korespondent *Gazety Lwowskiej*. Wielu z naszych czytelników przypomni sobie jego kroniki paryskie, które stale pisywał przez lat kilka z podpisem Teodor Bończa, i cały szereg szkiców z paryskiego bruku, jak n. p. *Ptaki i ludzie*, *Pan podsędek w Paryżu* i t. p. Obrazki te pełne znajomości paryzkiego życia i szczęśliwej charakterystyki, dowodziły znacznego talentu i celowały zawsze formą bardzo troskliwą i dystyngowaną. Ś. p. Rutkowski próbował sił swoich także na polu poezyi; między innemi wydał osobno w Lipsku zbiór swych poetycznych utworów p. t. *Z głębi duszy*. Nietylko w kolonii polskiej w Paryżu, ale i w kołach literackich francuzkich zmarły posiadał szczerą sympatyę a śmierć jego wywołała serdeczne i rzewne współczucie.

(*m*) **Towarzystwo pedagogiczne.** Oddział lwowski Towarzystwa pedagogicznego odbył wczoraj pod przewodnictwem dr. Benoniego doroczne walne zgromadzenie, na którem po załatwieniu mniej zajmujących spraw administracyjnych miał p. Kowalówka ciekawy odczyt o koncentracyi nauki w szkołach ludowych. Kwestya, o której mówił obszernie przez dwie godziny prelegent, jest jeszcze otwartą i jak wiadomo, zajmuje specyalną ankietę szkolną. Prelegent wychodząc z założenia, że celem nauki elementarnej jest głównie wykształcenie władz umysłowych dzieci, wykazał zajmującemi przykładami z codziennej praktyki pedagogów, w jaki sposób w jednej i tej samej godzinie wykładowej można najrozmaitsze przedmioty łączyć w jedną całość i przedstawiać obrazowo młodym umysłom. Wykazywał mianowicie, z jakim pożytkiem da się połączyć nauka dziejów z geografią, nauka języków i rachunków z nauką realiów, nauka kaligrafii z ćwiczeniami stylistycznemi i t. p. Korzystne zastosowanie tej metody zawisło oczywiście od sprytu i inteligencyi pedagoga. Odczyt p. Kowalówki wywołał żywą wymianę zdań. Dr. Józef Żuliński a następnie panna Selig usiłowali temat przedstawiony przez prelegenta zastosować do szkół średnich, ale dyskusya w tym kierunku została usuniętą przez przewodniczącego, ponieważ przedmiotem tym zajmuje się osobna komisya, która na przyszłem zebraniu zda sprawę z swoich poglądów. Pan Starzecki polemizował z prelegentem, który potępiał dotychczasowy system nauczania obcych języków za pomocą zawikłanych i suchych formułek gramatycznych i przemawiał raczej za metodą mechaniczną, jako najpraktyczniejszą, jak o tem świadczą ludzie tak znakomici, jak Schliemann i Virchów, którzy obcych języków za pomocą tej metody nauczyli się w niewielu stosunkowo lekcyach. P Starzecki utrzymywał znowu, że bez gruntownej nauki gramatyki racyonalna nauka języka jest niemożliwą. Na rozbiorze tej kwestyi, tudzież kwestyi dalszej, w którym czasie powinna odbywać się nauka szkolna w pierwszej klasie szkoły ludowej, zakończono posiedzenie.

— **Bal polski w Wiedniu.** Dzienniki wiedeńskie bez różnicy swych stanowisk politycznych pełne są najpochlebniejszych słów o ostatnim balu polskim w Wiedniu, stwierdzając zgodnie, że utrzymał się na wysokości świetnej swej tradycyi, a może nawet porządkiem, dystynkcyą i serdeczną ochotą prześcignął dawniejsze. *Deutsche Ztg.*, której z pewnością nikt nie pomówi o polonofilstwo, powiada: „Sława gościnności polskiej jest bez wątpienia dobrze uzasadniona, a polska młodzież umie urządzać zabawy i w najserdeczniejszy sposób przyjmować gości. Pokazało się to znowu w najpiękniejszem świetle na tegorocznym balu polskim, który odbył się wczoraj w salach towarzystwa muzycznego. Świetne było towarzystwo balowe, jakkolwiek sfery dworskie zupełnie powstrzymały się tym razem od udziału, ze względu na zarządzoną właśnie żałobę dworską. W zebraniu panował najszlachetniejszy nastrój [illegible] wyłuczona była zupełnie wszelka [illegible] „[illegible]chmalność“, przeciwnie, wszystko oddawało się najszczerszej ochocie, która też trwała nieprzerwanie aż do końca zabawy, t. j. do rana. Sala była pełna, ale wcale nie „przepełniona“ tak, że niestrudzone w tańcu pary poruszać się mogły swobodnie i do woli korzystać z całej długości i szerokości parkietu. Toalety pań bez wyjątku odznaczały się największą elegancyą, bez wszelkiej przesady i zbytku. Nie będziemy intonowali pienia pochwalnego dla uroczych, młodych tancerek, które z najwdzięczniejszą gracyą szybowały u boku swych tancerzy —

pozostawiamy raczej fantazyi czytelnika, ażeby nastroiła się ile możności wysoko, a wtedy może zbliży się do rzeczywistości.“ — Pomiędzy licznymi gośćmi honorowymi znajdowali się na balu panowie ministrowie br. Haymerle, hr. Taaffe, br. Ziemiałkowski i dr. Dunajewski, namiestnik Tyrolu br. Widmann, ambasador turecki Edhem-basza, książę Hassan Chan, poseł bawarski hr. Bray, rektor wszechnicy wiedeńskiej dr. Lorenz, wielu członków Izby panów i Izby deputowanych, generałów, wyższych urzędników i t. d. Z wybitniejszych członków szlachty polskiej wymieniają dzienniki wiedeńskie ks. Kaliksta Ponińskiego i Ogińskiego z małżonkami, hrabiów Stadnickiego, Wodzickiego, Artura Potockiego, Grabowskiego, Zamojskiego i t. d. Kilku kupców i dyplomatów oryentalnych wystąpiło w strojach swych ojczystych. Z protektorek balu większa część nie pojawiła się z powodu wspomnionej żałoby; te zaś, które przybyły, mianowicie panie: Marya Dunajewska, hr. Morsztynowa, br. Tchórznicka-Weckbecker, hr. Taaffe i br. Ziemiałkowska, ubrane były czarno. Prezes komitetu balowego, hr. Jerzy Dunin Borkowski, miał na sobie przepyszny strój polski i delię śmietankowego koloru wyłożoną suto, amarantowy kontusz i biały żupan w złote gwiazdy. Wespół z książętami Pawłem i Leonem Sapiehami robił hr. Borkowski honory balu, a sprawozdawcy dzienników wiedeńskich nie mają dość słów uznania dla niezmordowanej uprzejmości tych gospodarzy. Palmę piękności jeden z tych sprawozdawców przyznaje pannie Loli Bettównie ze Lwowa którą nietylko z urody, ale i z talentu muzycznego mieliśmy tu niejednokrotnie sposobność poznać na estradzie koncertowej.

═ **Zaspy śnieżne** między stacyami Turką i Kołomyją zmusiły dyrekcyę kolei Lwowsko-Czerniowieckiej do zastanowienia ruchu pociągów osobowych i towarowych między Stanisławowem i Kołomyją z wieczorem dnia wczorajszego. Powyższa przeszkoda prawdopodobnie do wieczora dnia dzisiejszego usuniętą będzie.

* **Zapiski policyjne.** Józef M., czeladnik szewski, po dokonanej kradzieży różnych sukien i obuwia u swego majstra R. R. znikł ze Lwowa — Skradziono panu M. W. z przedpokoju pod l. 9 na placu Maryackim wojskowy płaszcz i futro damskie z czarnem pokryciem *grosgrain*, z kołnierzem i mankietami tumakowemi; panu W. z pomieszkania 4 łyżeczki srebrne; panu J. A. łyżkę srebrną; pani A. Z. z kieszeni paltotu niemiecką książkę do modlenia oprawną w skórkę oślą koloru lapisowego z dwoma klamrami złotemi, a panu K. H. psa jamnika czarno-żółtej maści. — Złożono w policyi beczułkę powideł porzuconą przez ściganego złodzieja, worek napełniony bielizną ze znakiem Z. S., tudzież znalezioną kartkę loteryjną z wygranem ternem i książkę pod tytułem „Spekulanci i oszuści, czyli walka o byt“.

⁂ **O znaczniejszych pożarach** na prowincyi otrzymaliśmy następujące doniesienia: W gminie Wierzchniakowcach, w powiecie borszczowskim, skutkiem zbrodniczego wzniecenia ognia, spłonęło 200 kóp pszenicy w stogu, własność dzierżawcy Ubezpieczona strata wynosi 1 400 zł. — W Dobrostanach, w powiecie gródeckim, zniszczył pożar, który powstał z niesprawdzonej dotychczas przyczyny, browar dworski ze sprzętami i zapasami. Strata ogólna wynosi 3.856 zł., a budynek był ubezpieczony na 1.500 zł., zapasy zaś i sprzęty w małej tylko części. — W gminach powiatu kałuskiego zdarzyły się cztery wypadki pożaru, w których zrządzona strata ocenioną została na 3.880 zł, a z mienia pogorzałego znaczniejsza część była ubezpieczona. — W Smolniku, w powiecie liskim, zgorzał z niewiadomej przyczyny tartak parowy firmy „Jakób i Kohn“. Strata, w zupełności ubezpieczona, wynosi 78.000 zł. W Bóbrce zaś, w tymże powiecie, skutkiem nieostrożności spaliła się stajnia dworska z 27 sztukami bydła rogatego, narzędziami i t d. wartości 3.140 zł Strata tylko w połowie była ubezpieczona. W kilka dni poźniej na tym samym obszarze zgorzał, jak się zdaje skutkiem podpalenia, dom ze sprzętami i narzędziami. Ubezpieczona strata wynosi 1.500 zł. — W Łokutkach, w powiecie tłumackim, zgorzały trzy budynki gospodarskie z zapasami. W części tylko ubezpieczona strata wynosi 1 000 zł. I w tym wypadku zachodzą poszlaki zbrodniczego czynu, dlatego równie jak w poprzednich zarządzono ścisłe dochodzenie sądowe.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w południowej Francyi sir Richard Graves Mac Donnel, były gubernator południowej Australii, kierownik kilku wypraw naukowych w głąb Afryki; w Londynie, w 78 roku życia znakomity ornitolog angielski John Gould, którego dzieło „Ptaki australskie“ przełożone jest na wszystkie prawie języki; w Rzymie utalentowany malarz Treuenfels, w 34 roku życia: w Wiedniu emerytowany profesor prawa kościelnego w uniwersytecie wiedeńskim, radca rządowy dr. Teodor Pachmann, przeżywszy lat 80.

— **Gwałtowna burza** śnieżna nawiedziła Wiedeń w sobotę rano. Ze wschodem słońca jeszcze przy 3 stopniach ciepła padał tam deszcz, a już w trzy kwadranse później termometr wskazywał blisko 2 stopnie zimna i zaczęła się okrutna zawierucha, która fatalnie oddziałała na ruch uliczny. — Tygodniowy biuletyn centralnej stacyi meteorologicznej zapowiada dalsze trwanie lekkich mrozów przy częściowej pogodzie. — Od wczoraj nareszcie znowu mamy i we Lwowie jaką taką bodaj sannę, której prawie nie było tu jeszcze tej zimy.

— **Dość silne trzęsienie** nawiedziło dnia 11 b. m. miasto Braiłę.

— **Zamożny żebrak** umarł niedawno w Heves. Dniem przed śmiercią wieczór przyszedł do tej miejscowości i nie mógł nigdzie znaleść przytułku. W końcu umieszczono go w jakimś zakątku budynku komunalnego, gdzie na drugi dzień znaleziono go już nieżywego. W łachmanach, okrywających zwłoki, znaleziono przy poszukiwaniach za jakimkolwiek pisanym dowodem metrykalnym zmarłego przeszło 1000 złr., zawiniętych w szmaty. Osoby zmarłego jednak nie zdołano sprawdzić, gdyż w Heves pojawił się on był po raz pierwszy. Spadkobiercy żebraka poszukiwani są sądownie.

— **Palenie zwłok.** Donieśliśmy o śmierci znakomitego uczonego włoskiego Paolo Gorini, który był we Włoszech jednym z głównych propagatorów palenia zwłok. Pogrzeb jego ze szczególną okazałością odbył się w mieście Lodi. W orszaku żałobnym wzięły udział trzy kapele, z których jedna przyjechała umyślnie z Medyolanu, przeszło 40 chorągwi rozmaitych korporacyj i stowarzyszeń, część garnizonu, reprezentanci władz i przynajmniej 15.000 mieszkańców. Sześć koni ciągnęło karawan, a ośm najwybitniejszych osobistości ze świata naukowego trzymało rąbek całunu. Na cmentarz mieli wstęp tylko przedstawiciele korporacyj i prasy, oraz cudzoziemcy. Przed złożeniem zwłok w piecu cmentarnym przemówił nad trumną nadprefekt miasta Lodi, w imieniu ministerstwa oświaty; do nim senator Cantoni a w końcu deputowany Cagnola. Kiedy już zwłoki wystawione na działanie ognia, miał krótką mowę prezydent towarzystwa palenia zwłok dr. Christoforis, a o godzinie 5 wieczorem obecni lekarze oświadczyli, iż płomienie dokonały swego zadania. W godzinę później biały jak śnieg popiół zsypany został do urny.

(*w*) **Zakład o cudze życie.** W nocy z d. 7 na 8 b. m. w Paryżu kilku Włochów, muzykantów wędrownych, przepędziwszy noc na pijatyce, zakończyło ucztę zakładem, w którym wygrywającym miał być ten z pomiędzy nich, który najpierwszy zabije Francuza. Po zawarciu takiej umowy, wyszli razem z winiarni i na Avenue de Clichy spotkali trzech młodych ludzi powracających z jakiegoś baliku. Wówczas jeden z muzykantów, któremu się widocznie zdawało zadługo czekać jakiej wojny francusko-włoskiej, rzucił się na jednego z tych trzech przechodniów i zadał mu głęboką ranę nożem w plecy. Raniony padł nie wydawszy krzyku. Włosi zaczęli uciekać, dwaj towarzysze rannego puścili się za nimi w pogoń i przy pomocy policyi zdołali przytrzymać dwóch Włochów, z których jeden nazwiskiem Fargonis przyznał się do zabójstwa i wymienił okoliczności oraz uczestników zakładu. Ranionym ciężko jest 17-letni zecer, jest jednak niejaka nadzieja, że zostanie ocalony.

GOSPODARSTWO I HANDEL

⁑ **Towarzystwo rybackie.** Od p. profesora Nowickiego z Krakowa otrzymujemy następujące ciekawe daty: Tego roku ma Towarzystwo rybackie do wychowu 240.000 ikry ryb łososiowatych. Mianowicie zakupiło 30.000 ikry pstrąga w Salzburgu, a za pośrednictwem p. Behra 5.000 ikry pstrąga amerykańskiego; zaś otrzymało w darze od hr. Artura Potockiego 55.000 ikry łososiopstrąga i od p. Behra 5.000 ikry sieji, 10.000 ikry łososia kalifornijskiego i 135.000 ikry łososia bałtyckiego. Ikrą tą obdzielono oddziały Towarzystwa i zakłady rybne. Mianowicie przyjęły na wychów: Zakład rybny Arcyksięcia Albrechta w Wiśle 5.000 pstrąga amerykańskiego, 10.000 łososia kalifornijskiego, a 50.000 bałtyckiego; zakład rybny Arcyksięcia Albrechta w Kamesznicy 3.000 pstrąga a 15.000 łososia; oddział w Suchy 3 000 pstrąga, 15.000 łososia i 20.000 łososiopstrąga; pstrągarnia hr. Artura Potockiego w Dubiu 11.000 łososia; Towarzystwo tatrzańskie 5.000 sieji; góral Dorula w Poroninie 4.000 łososia; oddział w Nowym Sączu 2.000 pstrąga a 10.000 łososia; oddział w Tarnowie 15.000 łososia, 7.000 pstrąga i 20.000 łososiopstrąga; oddział w Jaśle 1.000 pstrąga i 1.000 łososia; baron Wattmann w Rudzie 9.000 łososia; oddział w Jarosławiu 1.000 pstrąga; szkoła rolnicza w Dublanach 1.000 pstrąga; oddział w Bolechowie 6.000 pstrąga i 5.000 łososia; oddział w Stanisławowie 2.000 pstrąga; oddział w Kołomyi 2 000 pstrąga; wreszcie p. Obst w Dorze 2.000 pstrąga i 15.000 łososiopstrąga. Narybek, który się z tej ikry wychowa, będzie rozpuszczony w wodach krajowych, mianowicie pstrąg w potokach górskich, łososiopstrąg w odpowiednich stawach, sieja w tatrzańskiem Morskiem Oku, łosoś kalifornijski i bałtycki w dorzeczu Wisły t. j. w jej źródłowiskach i dopływach Sole, Skawie, Dunajcu, Wisłoce i Sanie, wreszcie łosoś bałtycki także w dorzeczu Dniestru. Pstrąg amerykański będzie się chował w czystej krwi w zakładzie rybnym w Wiśle, aby w swoim czasie mieć własną ikrę i tego cennego pstrąga rozpowszechnić w wodach karpackich naszych i szlązkich.

⁑ **Targ lwowski.** (Sprawozdanie tygodniowe Izby handlowej za czas od 29stycz. do 5 lutego.) Wszystkie ceny za 100 kilogramów. Pszenica 9·80 do 10·75 zł. Żyto 9·— do 9·75 zł. Jęczmień 6·20 do 7·40 zł. Owies 5·75 do 6·25 zł. Hreczka 6·25 do 7·— zł. Kukurudza zeszłoroczna 6·— do 7·— zł. Kukurudza nowa 5·50 do 6·— zł. Proso 5·50 do 5·75 zł. Jagły —·— do —·— zł. Groch do gotowania 7·— do 10·50 zł. Groch pastewny 6·75 do 7·70 zł. Soczewica —·— do —·— zł. Fasola 8·50 do 12.— zł. Bobik 7.— do 7·20 zł. Wyka 5·— do 5·75 zł. Koniczyna najprzedniejsza 20·— do 48·— zł. przednia —.— zł., średnia —·— do —·— zł., poślednia —.— do —·— zł. Tymotka 23·— do 24·— zł. Anyż rossyjski 36·— do 37·50 zł. Anyż płaski 36·— do 38·— zł. Kminek 23·— do 24·— zł. Rzepak zimowy 10·— do 11·60 zł. Rzepak letni 10·— do 11·— zł. Rzepik zimowy 10·— do 11·— zł. Rzepik letni 10·25 do 10·75 zł. Lnianka 9·50 do 10·50 zł. Nasienie lniane 11·— do 11·50 zł. Nasienie konopne 6·75 do 7·— zł. Chmiel 50·— do 55· zł. Spirytus 10.000 litrostop. 29·50 do 29·60 zł.

OSTATNIA POCZTA

JCW. Najd. Cesarzewicz Rudolf przybył 12 b. m. po 48-godzinnej żegludze do Korfu, zkąd po 5-godzinnym pobycie udał się w dalszą podróż.

Z Petersburga telegrafują 12 b. m.: Od gen. Skobelewa nadszedł następujący telegram z Ashabadu 7 b. m.: „Wskutek proklamacyi, którą zawezwano Tekińców, aby powrócili do swych osad, zaczynają oni powoli powracać z pustyń piaszczystych i oddawać broń. Dotychczas powróciło 7000 rodzin. Kilku hanów znajduje się w naszym obozie, co wywiera wpływ przyciągający na resztę ludności. Rodziny skupione pod Geok Tepe zostaną przetransportowane do swych dawniejązych siedzib. Skonstatowano, że w Dengil Tepe pogrzebano 6.400 trupów. podczas oblężenia zginęło 8000 a w ucieczce 2000 Tekińców.“

Interesujący szczegół z dziejów wyprawy przeciw Tekińcom podaje petersburski korespondent *Presse*. Gdy gen. Łomakin objął dowództwo tej wyprawy, dano mu z ministerstwa wojny instrukcyę, aby nie rozpoczynał wyprawy przed wykończeniem kolei stepowej aż do wybrzeży morza kaspijskiego i aby powoli posuwał się naprzód i obsadzał stale zdobyty teren, chociażby to trwać miało nawet dwa lata. Wiadomo jaki skutek miała wyprawa Łomakina, który ściśle trzymał się tych instrukcyj. Kiedy Skobelew objął komendę i dowiedział się, że te instrukcye także jego obowiązywać mają, pospieszył bezzwłocznie do cara bawiącego w Liwadyi i oświadczył, że wśród takich okoliczności nie może ręczyć za sukces wyprawy. Car zostawił mu tedy zupełną wolność działania. Ten sam korespondent opowiada inną także anegdotę. Kiedy wyprawa ruszyła już w drogę, jeden z oficerów stacyonowanych dawniej w Azyi centralnej, żegnając się z szefem generalnego sztabu expedycyi, rzekł mu: „Najbliższego telegramu od was będę oczekiwał z Merwu.“ Na co odjeżdżający odpowiedział: „Do Merwu nie dopuszczą nas panowie z ministerstwa spraw zagranicznych i Anglicy, ale za to pójdziemy do Heratu na złość Anglikom.“

Radzie związkowej niemieckiej przedłożono wniosek wyznaczenia 82.000 marek na dyety dla członków przyszłej rady ekonomicznej niemieckiej, która składać się będzie z 75 członków pruskich i 45 z innych państw. Wydział stały liczyć ma 40 członków. Tejże radzie przedłożonym został również wniosek utworzenia posad jednego dyrektora i dwóch radców dla opracowywania spraw ekonomicznych. Posady te mają służyć za zawiązek przyszłego państwowego urzędu handlowego.

Italie donosi, że ostatnie raporta monsignora Czackiego, nuncyusza w Paryżu, są przychylne uregulowaniu kwestyj religijnych francuzkich na podstawie konkordatu. Obie strony, to jest rząd francuski i Stolica Apostolska, złożą deklaracye w przedmiocie interpretacyi konkordatu, a tym sposobem Watykan będzie mógł pozostać w dobrych stosunkach nawet z rządem Gambetty, gdyby ten nastąpił po Grévym.

Francuzka Izba deputowanych ma jeszcze przed sobą bardzo długi czas do obrad, gdyż, jak donoszą, zamkniętą zostanie dopiero w końcu lipca, wybory zaś odbędą się w końcu września i początku października, po ukończeniu robót w polu. Na jednem z ostatnich posiedzeń Izba uznała nagłość wniosku deputowanego Ballue, który domaga się pewnych ograniczeń w udzielaniu legii honorowej. Oprócz tego Izba postanowiła wziąć pod rozwagę wniosek Ludwika Blanc żądający zniesienia kary śmierci.

We czwartek Izba francuzka ma przystąpić do dyskusyi nad wnioskiem dep. Bardoux, żądającym zaprowadzenia wyborów zbiorowych departamentalnych. W rozprawach nad tym wnioskiem weźmie udział Gambetta i przemawiać będzie w jego obronie. Prezydent Grévy oświadczył się za utrzymaniem dotychczasowej ustawy wyborczej, w moc której każdy deputowany wybieranym jest przez osobny okręg wyborczy.

Dzienniki francuzkie zaczynają odpowiadać na znany artykuł *Nordd. Allg. Ztg.* wymierzony przeciw Gambecie. *Temps* sądzi, że artykuł ten był tylko manewrem mającym na celu przeprowadzenie w Izbie pruskiej wniosku zakupna kolei nadreńskiej, tak zwanej Rein-Nahe-Bahn, ważnej ze względów strategicznych. Inne pisma uważają artykuł organu ks. kanclerza za manewr wyborczy, skierowany przeciw Gambecie, tak jak niegdyś w podobny sposób, pismo półurzędowe berlińskie występowało przeciw ks. Broglie i przeciw ks. Decazes. *Rép. fr.* głównie zaatakowana tym artykułem zachowuje dotąd milczenie.

Zawiązał się w Paryżu komitet centralny irlandzki, na czele którego stoi Egan. Telegrafował on do jednego z dzienników irlandzkich w Nowym Yorku, że przybył do Paryża dla zabezpieczenia komunikacyi pomiędzy angielskimi i amerykańskimi Irlandczykami i zażądał, ażeby wszystkie zebrane w Ameryce pieniądze przysyłano mu do Paryża. Słychać, że rząd francuski ze względu na Anglię zamierza przedsięwziąć środki przeciwko temu komitetowi i w ogóle przeciw szukaniu we Francyi punktu oparcia dla agitacyi irlandzkiej.

Potwierdza się stanowczo wiadomość, że jenerał Colley, który doniósł o zwycięztwie nad Boerami odniesionem w d. 8 b. m. na drodze pomiędzy obozem swoim a Newcastle, rzeczywiście doznał w tem miejscu bardzo ciężkiej porażki, w której stracił połowę swojej kolumny i jedynie przez odwrót pod osłoną nocy uszedł niewoli. Boerowie mieli w tej bitwie stracić tylko 20 ludzi zabitych i rannych. Przebieg kampanii w Transvaalu jest więc dotąd dla Anglii stanowczo niepomyślny. Na posiedzeniu angielskiej Izby niższej do 10 b. m. Gladstone w odpowiedzi na dwie interpelacye oświadczył, że jenerał Colley pod dniem 8 b. m. otrzymał instrukcyę, ażeby za pośrednictwem prezydenta wolnego państwa Oranii zawiadomił Boerów, że rząd angielski da im wszelkie gwarancye co do traktowania, jakiego będą przedmiotem, jeżeli zaprzestaną zbrojnego oporu. Projekt konwencyi, która będzie zawartą z Transvaalem, ma być opracowany w ten sposób, ażeby usuwał na przyszłość stale i w sposób przyjazny wszelkie trudności.

Biuro Rentera donosi z Capetown, że dowódca Basutów Letsea prosił o jednomiesięczne zawieszenie broni.

Dzienniki angielskie zarówno wigowskie jak torysowskie ciągle przytaczają nadzwyczaj kompromitujące politykę rossyjską ustępy z korespondencyi rossyjsko-afgańskiej znalezionej w Kabulu i oskarżają Rossyę o intrygi przeciw Angii. Niezawodnie wywiąże się z tego polemika pomiędzy pismami rossyjskiemi a agielskiemi, gdyż z natury rzeczy wynika iż takie korespondencye tajemne nie pisane są jasno i kategorycznie i mogą dawać powód do rozmaitych tłómaczeń, pisma rossyjskie będą się zatem starały wykazać, że w znalezionej korespondencyi nie ma pozytywnego dowodu, iż Rossya już po podpisaniu traktatu berlińskiego, kiedy nie zanosiło się na wojnę rossyjsko-angielską, intrygowała przeciw Anglii w Afganistanie. Zadanie Rossyi oczyszczenia się z zarzutu nie będzie tak trudnem, gdyż obecny rząd angielski nie chce w tych korespondencyach widzieć dowodu intrygi i sam je tłómaczy w ten sposób, ażeby działania rossyjskie przedstawić w zupełnie niewinnem świetle.

Dziennik madrycki *Liberal* donosi, że wybory do kortezów kastąpią dopiero w październiku, Izba zbierze się w grudniu,

budżet zaś tegoroczny, stosownie do prawa, służyć będzie na rok następny.

Izba włoska prowadzi dalej dyskusyę nad zniesieniem kursu przymusowego. Na posiedzeniu sobotniem sprawozdawca Morano opowiadał w długiej mowie na zarzuty przeciwników projektu.

Na zebraniach delegatów do zgromadzenia ludowego w Rzymie przyszło do żywych zajść pomiędzy oportunistami i mazzinistami. Ci ostatni zostali przegłosowani 40 głosami. Dziennik *Capitale* ogłasza list Garibaldego, w którym tenże usprawiedliwia swoją nieobecność stanem zdrowia i zdaje na Cavalottego reprezentacyę Tryestu i Trydentu. Sobotnie zgromadzenie delegatów uchwaliło przyznanie prawa wyborczego kobietom i postanowiło, że przyjęty w piątek porządek dzienny ma być w niedzielę odczytanym publicznie na Kapitolu. Rząd włoski jednakże zakazał tej demonstracyi, wskutek czego, jak donosi poniżej zamieszczony telegram, odczytanie miało nastąpić w jednym z teatrów. W ogóle cała tak szumnie zapowiadana demonstracya rzymskiego zgromadzenia ludowego, zeszła do rozmiaru faktów bardzo powszednich i pozbawionych większego znaczenia.

Z Rzymu donoszą, że na prowincyi miały miejsce liczne aresztowania członków internacyonału. Między innymi aresztowany został w Albano niejaki Frigero i sześciu innych uczestników zawiązanej przez niego fili centralnego rzymskiego komitetu.

Drugim delegatem bułgarskim w komisyi czterech mocarstw, mającej się zajmować sprawą kolei żelaznych na półwyspie bałkańskim, będzie inżynier Harower, który z Londynu uda się do Wiednia. Pierwszym delegatem, jest, jak już donosiliśmy, minister bułgarski Stojczew.

Doniesienia półurzędowe z Paryża zaprzeczają podanej kilka dni temu wiadomości, jakoby, Turcya rozpoczęcie układów w sprawie greckiej czyniła zależnem od zaprzestnia uzbrojeń greckich. Ponieważ mocarstwa zgodziły się na to, aby układy, które mają być prowadzone, skoncentrowane były w osobie hr. Hatzfelda, należy się zatem spodziewać, że ich przebieg będzie dość szybki.

Mémorial dipl. pisze, że Anglja zgodziła się z Austryą i Niemcami, ażeby Janina i Mecowo pozostały przy Turcyi, Larissa zaś przeszła pod panowanie greckie. Mocarstwa, według zapewnienia tego organu mają wezwać Turcyę i Grecyę do rozbrojenia jak tylko oba te państwa oświadczą do tego gotowość. Posłowie w Konstantynopolu, jak zapewnia *Mémorial*, mają zredagować notę zbiorową do Turcyi i Grecyi.

W angielskiej Izbie wyższej lord Granville odmówił kategorycznej odpowiedzi na zapytanie lorea Delavarre o stanie sprawy grecko-tureckiej, oświadczając, że takie wyjaśnienie mogłoby powiększyć szanse wojny grecko-tureckiej, której, jak się spodziewa mowca, będzie można uniknąć, ponieważ mocarstwa zgodnie pragną pokoju i nie ma pomiędzy niemi ważnych różnic w zapatrywaniach.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 12 lutego. Hr. Hatzfeld przybył tutaj dziś przed południem. Po południu konferował przeszło godzinę z br. Haymerle. Przy konferencyi był obecny ks. Reuss.

Rzym, 13 lutego. Na ogólnem zgromadzeniu ludu i komicyów w sprawie głosowania powszechnego było około 3000 obecnych. Przyjęto projektowany porządek dzienny, żądający zaprowadzenia prawa powszechnego głosowania. Zajść żadnych nie było.

Rzym, 13 lutego. Z powodu zakazania przez policyę demonstracyi na Kapitolu, prezydyum zgromadzenia ludowego postanowiło uchwalony na dzisiejszem zebraniu porządek dzienny ogłosić dziś publicznie w jednym z teatrów.

Londyn, 13 lutego. Generał Colley prosił ministra wojny o posiłki.

Globe zapewnia, że wieści o spisku fenistowskim celem wysadzenia w powietrze zamku windsorskiego były wymysłem. Królowa w dniu 17 b m. powraca do Windsoru.

Berlin, 14 lutego. (*Tel. pr.*) W sprawie objęcia kierownictwa przez Niemcy w rokowaniach grecko-tureckich pisze *Nationalzeitung*: Niepodobna wcale wierzyć temu, aby Niemcy w najkrytyczniejszej chwili wzięły na siebie odpowiedzialność za stosunki, do których się nie przyczyniły. Niemniej przeto Niemcy nie usuną się od życzenia mocarstw i podejmą usiłowania pojednawcze, popierając je z wszelkim możliwym naciskiem.

Petersburg, 14 lutego. *Agence Russe* donosi, że budowa linji kolejowej Dąbrowa-Iwangorod została uchwalona. Między 19 konsorcyami, które się ubiegają o budowę, największą szans ma spółka warszawsko-wiedeńska, do której należą margr. Wielopolski, hr. Zamoyski, hr. Ostrowski, Bloch, Łaski i Fraenkel.

Rzym, 14 lutego. (*Tel. pryw.*) Wczorajszy mityng odbył się spokojnie: ludność zachowała się obojętnie.

Rzym, 14 lutego. W teatrze *Apollo* publiczność wyprawiła wczoraj manifestacyę lojalną, żądając odegrania hymnu królewskiego i przyjmując go oklaskami i okrzykami: Niech żyje król! Niech żyje dom sabaudzki!

Londyn, 14 lutego. Wczoraj odbyła się w Hydeparku manifestacya przeciw irlandzkiej polityce rządu. Mowcy uderzali w najgwałtowniejszy sposób na rząd i prezesa parlamentu.

Z Capetown donoszą o zawarciu siedmiodniowego rozejmu z Bassutami.

Newyork, 14 lutego. W całych niemal Stanach Zjednoczonych i w Kanadzie burze i powodzie wyrządziły ogromne spustoszenie. Szkody dotąd obliczają na 500.000 dolarów. Niebezpieczeństwo wzrasta.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 12go lutego 1881, godzina 2 m. 28. Losy kredytowe 179·50, Węg. akcye kredyt. 263·25, Akcye anglo-austr. 128·80 Akcye banku Union 117·40, Akcye kolei Karola Ludwika 2·0·—, Akcye kolei północnej 234·—, Akcye kolei południowej 108·—, Akcye kolei Alföld. 162·—, Akcye kolei Elżbiety 203·25, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 173·75, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 154·—, Wiedeńskie losy 117·25, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państwa w złocie 87·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 98·50, Losy regulacyi Cissy 104·75, Losy tureckie 22.75, Węgierska renta 109·52, Akcye banku związkowego 128·30, Akcye banku obrotowego —·—. Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·—, Akcye kolei państwowej —·—, Rubel papierowy 1·23¾, Węgierskie losy 110·75, Mark. niemiecki —·—. Usposobienie silne.

Wiedeń, 12go lutego 1881, godzina 5 min. 45. Akcye kredytowe 288·80, Anglo-Austryackie —·—, Unionsbank —·—, Kolei Karola Ludwika 2·0·75, Południowa —·—, Renta papierowa 73·17, Galicyjskie listy zastawne 102·90, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny 103·50, Losy z r. 1860 —·—, Napoleondor 9·37—, Rubel papierowy —.—. Usposobienie —.

Wiedeń, 14 lutego 1881, godzina 10 min. 40. Akcye kredytowe 285·—, Anglo-Austr. 128·80, Akcye banku Union 117·40, Kolej Karola Lud. —·—, Południowa 107·50, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9·36½, Rubel papierowy 1·23½ Usposobienie słabe.

Telegramy zbożowe z d. 12 lutego. Wiedeń: Pszenica 1·— do 11·50 zł., żyto 10·40 do 10.90 zł., okowita pr. 10.000 liter procent 32.50 do 32·75 zł. — Buda-Peszt: Pszenica 100 klgr. (na jesień) 10.85 do 10.90 zł., rzepak (sierpień — wrzes) —·— zł. Berlin: Pszenica żółta (na jesień) 208·—, żyto —·—, spiritus loco 53.60, olej rzepakowy 52.80. Szczecin: Pszenica —, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 klgr. 61·50, olej rzepakowy 71·50, spirytus —·—. Wrocław: Pszenica —·—, żyto —·—, owies —,— spirytus —·—, kukurudza —·—, Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor: **Władysław Łoziński.**

Przedpłata na „Gazetę Lwowską“ wynosi całorocznie w miejscu (od 1 stycznia do końca grudnia) 12 zł., pocztą 16 zł.; półrocznie (od 1 stycznia do końca czerwca) w miejscu 6 zł., pocztą 8 zł.; ćwierćrocznie (od 1 stycznia do końca marca) w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct.

Prenumeratorowie cało- i półroczni, (którzy prenumerują od 1 stycznia do końca grudnia, lub od 1 stycznia do końca czerwca) otrzymują „Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje rocznie 4 zł., półrocznie 2 zł., ćwierćrocznie 1 zł.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 12 lutego 1881.

	płacą walutą austr. zł.	ct.	żądają walutą austr. zł.	ct.
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	279	75	282	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	171		174	—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	299	—	302	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	255	—	258	—
2. Listy zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	99	40	100	30
„ „ „ 4 pr. w. a.	92	50	93	50
„ „ „ 5 pr. okresowe	99	40	100	30
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	102	85	103	75
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	99	25	100	25
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	102	50	104	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat	92	—	94	—
4. Obligi za 100 złr.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	98	20	99	20
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	101	—	102	50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	101	50	103	—
5. Losy miasta Krakowa	19	—	20	50
„ „ Stanisławowa	24	—	26	—
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	48	5	57
Dukat cesarski	5	49	5	59
Napoleondor	9	33	9	41
Półimperyał	9	65	9	75
Rubel rossyjski srebrny	1	50	1	65
„ „ papierowy	1	22¼	1	24
100 marek niemieckich	57	65	58	25
Srebro	99	50	100	50
Kupony w srebrze	99	25	100	25

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 9 lutego 1881.

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	72.85	73.—
luty-sierpień	73 —	73.15
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	74.05	74·20
kwiecień-październik	74.05	74 20
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k.	121.25	121.75
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	130.50	131.—
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	133.50	134.—
„ „ 1864 po 100 zł.	175.—	175.50
„ „ 1864 po 50 zł.	173.50	174.50
Renty Com. po 42 lir. austr.	27.—	28.—
Listy zastaw. domen państw. po 120 złr. 5 prc.	145.—	146.—
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1881 5 pr.	100.—	100.50
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	89.30	89.45
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	104.50	105.50
Bukowiny	96.50	97.50
Galicyi	98.30	98.70
Niższej Austryi	105.50	106.50
Siedmiogrodu	94.—	94.50
Węgier	96.50	96.75
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	128.75	129.25
Inst. kred. dla handlu po 160 złr.	286.20	286.40
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	810.—	820.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a. 600 złr.	814.—	816.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	92.50	93.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. mk.	584.—	586.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. „	202.50	203.—
Kol. Preszów-Tarn. (w.c.) a 200 zł.	—.—	.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k	2468.—	2473.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k	280.50	281.—
Lwow. Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr.	171.50	172.—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. mk.	283.75	284.25
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	105.25	105.75
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	149.25	149.75
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	116.75	—.—
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	100.—	—.—
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	107.—	—.—
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	95.50	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	92.50	93.—
„ „ „ „ „ po 5 proct.	99.30	99.50
„ „ „ „ „ po 5 proct w 37 latach zwrotne	99.30	99.50
Gal. banku hip. po 6 proc.	103.—	103.30
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 pr.	103.50	104.50
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	102.80	103.—
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc.	100.25	100.75
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ proc.	101.75	102.25
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	91.10	91.35
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w.cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	85.90	86.30
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	105.75	106.25
„ „ po 100 zł. w. a.	102.25	102.75
Kol. gal. Kar. Lud. po 300 zł. 5 pr.	103.25	103.75
„ „ „ „ II emisyi	102.—	102.50
„ „ „ „ III. „	101.75	102.25
„ „ „ „ IV. „	—.—	—.—
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	92.20	92.50
z r. 1867	98.50	99.—
z r. 1868	92.—	92.50
z r. 1872	90.—	90.40
Węg. gal. kol. a 200 złr. 5 prc. w sr.	87.50	87.90
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	179.75	180.25
Clarego po 40 zł. m. k.	39.50	40.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. mk	105.—	105.50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	17.50	—.—
Losy miasta Krakowa	19.60	20.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	40.—	41.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	40.—	40.25
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	18.75	19.
Salma po 40 zł. m. k.	48.50	49.25
St. Genois po 40 zł. m. k.	46.—	46.50
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w.a.)	25.50	26 50
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	126.50	127.—
„ po 50 zł. w. a.	65.—	65.75
Waldsteina po 20 zł. m. k.	32.25	32.75
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	38.75	39.—
7. Weksle (na 3 miesiące).		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark p.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	118.80	118.90
Paryż za 100 fr.	46.85	46.90

Kurs złota.

Dukat cesarski men.	5.55.—	5.57.—
„ pełnej wagi	5.56.—	5.58.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.37.50	9.38.—
Rossyjski imperyał	9.65.—	9.67.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 12 lutego 1881.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	73	—
„ „ „ w srebrze	75	10
Renta w złocie	89	60
Losy pożyczki z roku 1860	130	—
Akcye banku austro-węgierskiego	812	—
„ „ kredytowego	287	60
Londyn	118	75
Srebro	—	—
Napoleondor	9	37—
Dukat cesarski men.	5	56
100 marek niemieckich	57	85

Obwieszczenie.

Celem wykonania robót, dotyczących postawienia kuchni i urządzenia kąpiel o 4 wannach w koszarach Ferdynanda we Lwowie odbędzie się w biurze krajowego stowarzyszenia patryotycznej pomocy czerwonego krzyża w gmachu c. k Namiestnictwa na 2 piętrze dnia 20 lutego 1881 publiczna licytacya zapomocą ofert pisemnych.

Cena fiskalna wynosi 1422 zł. 44 ct. w. a.

Warunki budowy przeglądnąć można w rzeczonem biurze w godzinach urzędowych. Oferty mają być wniesione w oznaczonym terminie najpóźniej do godziny 12 w południe i zaopatrzone w wadyum w kwocie 70 zł. w. a.

Z zarządu Stowarzyszenia patryotycznej pomocy czerwonego krzyża.

Lwów dnia 30 stycznia 1881.

L. 191.

Przyjechali do Lwowa.

dnia 14 lutego 1881.

Hotel George'a.

Pp. W. Kraiński z Wyszatycz. A. Szyrajew z Nowego Sącza. A. Boudrois z Paryża.

Hotel Angielski.

Pp. Dr. K. Wurst z Kossowa. W. Herman z Żukowa L. Szumańczowski z Krakowa.

Hotel Warszawski.

Pp. A. hr. Zamojska z Wiednia. W. Jaworski z Leżajska. E. Hauser z Klosterbrück. F Szafran z Tarnopola. J. Zgórski ze Stryja. W. Ścisławski z Bóbrki.

Hotel Lazarusa.

Pp. H. Brühl z Wiednia. S. Anheim z Opawy.

Hotel Kuhna.

Pp. H Augustynowicz ze Spasa. J. Niedzielski z Seredycza. M. Sobolewski z Rudenki.

Odjechali ze Lwowa.

Pp. I Grocholski do Oserdowa. K. Marmorosz do Karowa K Ważyński do Krakowa. F. Hauser do Wiednia. Guido Foncourt do Krakowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

z dnia 14 lutego 1881 o godzinie 7 rano.

Barometr 730.91mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy — 3.8°C. Psychrometr wilgotny — 4.7°C. Prężność pary 2.7mm. Wilgoć 80%. Zachmurzenie 10. Wiatr NW3. Ozon 10.

Temperatura powietrza — 3.0°R.

Barometr idzie w górę.

Stan barometru nad poziom morza 757.41mm.

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

Według południka peszteńskiego.

Z Krakowa: o godz. 5 min. 20 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 min. 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mięszany).

Z Czerniowiec: o godz. 9 min. 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min 45 rano (pociąg mięszany); o godz 3 min 32 po południu (pociąg mięszany)

Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa o godz. 8 min. 10 wieczór.

Z Podwołoczysk: (na dworzec w Podzamczu); o godz. 3 min. 8 rano (pociąg mięszany) o godz. 3 min 36 po południu (pociąg mięszany);

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny); o godz. 10 min. 10 wieczór (pociąg pospieszny); o godzinie 3 min. 20 rano (pociąg osobowy): o godz. 3 min. 52 po południu (pociąg mięszany).

Odchodzą ze Lwowa.

Według południka peszteńskiego.

Do Stanisławowa: (na Stryj) o godz. 6 min 45 rano.

Do Krakowa: o godz 10 min. 30 w nocy (pociąg pospieszny); o godz. 4 min. 33 rano (pociąg osobowy): o godz. 4 min. 49 po południu (pociąg mięszany)

Do Podwołoczysk: (z dworca lwowskiego głównego) o godz. 5 min. 40 rano (pociąg pospieszny); o godz. 12 min 10 w południe (pociąg mięszany;) o godz. 10 min 11 w nocy (pociąg mięszany).

Do Podwołoczysk: (z dworca w Podzamczu); o godz 10 min. 39 w nocy (pociąg mięszany); o godz 12 min. 32 w południe (pociąg mięszany).

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 10 rano (pociąg pospieszny): o godz. 11 min. 50 w południe (pociąg mięszany); o godz. 10 min. 50 w nocy (pociąg mięszany).

Pory niniejszego rozkładu jazdy odnoszą się do południka peszteńskiego, godz. 12 w Peszcie odpowiada godz. 12 m 20 we Lwowie.

Dziennik Urzędowy.

(1113 1—3) **Edykt.**

L. 16380. Celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 14 rat po 12 złr. w. a. z pn. rozpisuje sąd egzekucyjną sprzedaż realności pod l. k. 81 w Ruszelczycach położnej dłużnika Mechla Bergera własnej w dniu 14 marca 1881 w dniu 19 kwietnia 1881 i w dniu 20 maja 1881 zawsze o godzinie 9 rano. tutaj w drodze publicznego przetargu odbyć się mającą.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa przy udzieleniu pożyczki na kwotę 600 złr. wyprowadzona.

Zakład wynosi 60 złr.

Warunki licytacyjne, akt opisania i oszacowania rzeczonej realności mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

Przemyśl 30 listopada 1880.

(872 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 4001. C. k. sąd powiatowy w Niżankowicach przeprowadzi w celu przymusowego ściągnięcie wierzytelności Eliasza Nussbauma w kwocie 115 złr. egzekucyjną sprzedaż realności, pod l. k. 3 i 4 w Zrotowicach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, która w gmachu tegoż sądu w dniach 9 marca 1881, 8 kwietnia 1881 i 16 maja 1881, każdym razem o godzinie 10tej przed południem.

Cena wywołania 1575 zł.

Zakład 157 złr.

Na pierwszym i na drugim terminie sprzedaną będzie ta realność tylko wyżej ceny szacunkowej, lub za takową, na trzecim zaś terminie także za jakąkolwiekbądź cenę.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież akta opisania i oszacowania przejrzeć można w registraturze tegoż sądu.

Niżankowice 24 sierpnia 1880.

(877 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 3279. C. k. sąd powiatowy w Niżankowicach przeprowadzi w dniach 9 marca, 8 kwietnia i 18 maja 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczną przymusową sprzedaż realności włościańskiej poe l. k. 74 w Nyżyncu położonej ciała tabularnego niestanowiącej Wasyla Szczerby własnej celem wydobycia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 150 złr.

Cena wywołania 910 złr.

Zakład 91 złr.

Na pierwszym i drugim terminie realność ta tylko za lub wyżej, zaś na trzecim terminie także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Bliższe warunki licytacyjne można przejrzeć w sądzie.

Niżankowice 24 sierpnia 1880.

(1119 1—3) **Edykt.**

L 386. C k. Sąd powiatowy w Mościskach zawiadamia p. Teklę Mydlaczowską z życia i miejsca pobytą niewiadomą, tudzież jej niewiadomych spadkobierców i prawonabywców, dla których kuratorem c k. notaryusz p. Wiktor Krokowski z M ścisk ustanowionym został, że Pinkas i Chaja Gutwirth, obecni właściciele realności lk. 99 w Mościskach położonej na dniu 20 stycznia 1881 l. 386 wnieśli prośbę o umorzenie sumy 500 zł. M. K. w stanie biernym realności l. k. 99 dom. II pag. 197 nr. 10 no. z testamentu przez Jakóba Grębowskiego z daty Mościska 12 kwietnia 1826 na rzecz p. Tekli Mydlaczewskiej wówczas małoletnej intabulowej. Wzywa się przeto p. Teklę Mydlaczowską lub tejże spadkobierców i prawonabywców, ażeby pretensye swoje w przeciągu jednego roku, t. j najdalej do 1 marca 1882 swoje pretensye do powyższej sumy w sądzie zgłosili, inaczej bowiem wedle §. 121 ust. hyp. z 25 lipca 1871 po bezskutecznym upływie terminu na żądanie podających zezwolonem zostanie umorzenie i wykreślenie powyższej pretensyi.

Mościska, 8 lutego 1881.

(798 3—3) **Edykt**

L. 1639. C. k. sąd krajowy we Lwowie oznajmia, iż c. k. prokuratorya skarbu imieniem funduszu religijnego, jako właściciela dóbr Krynica, wniosła pod dniem 12 stycznia 1881 l. 1639 przeciw Mojżeszowi Resslerowi, Racheli Ameisen, Seligowi Ameisen, Izakowi Deutelbaum i tym wierzycielom, którzyby po dniu wniesienia tej skargi prawo zastawu przez zastawnicze opisanie 394 70/100 sążni kwadr. z parc. kat. l. 55 w Krynicy, kontraktem z 6 grudnia 1870 przez fundusz religijny, jako właściciela dóbr Krynicy, Mojżeszowi Resslerowi sprzedanych, czy też dalsze kroki egzekucyjne nabyli, pozew o rozwiązanie z 6 grudnia 1870 usunięci ze spornej przestrzeni realności l. 321 w Krynicy z przybudowaniami, oddanie tej przestrzeni funduszowi religijnemu w posiadanie i uznanie za nieważne, nabyte przez zastawnicze opisanie prawa zastawu, jakoteż dalsze kroki egzekucyjne.

Ponieważ pierw pozwany Mojżesz Ressler, względnie tegoż nieznani spadkobiercy z życia i miejsca pobytu nie są wiadomi, ustanowiono dla nich kuratora w osobie adw. dra Czeszera, ze substytucyą adwokata dra Skałkowskiego i doręczono pozew pierwszemu z tychże.

Zarazem mianowano kuratorem pozwanych na ostatniem miejscu wierzycieli adw. dra Krówczyńskiego z substytucyą adw dra Bodeka i doręczono pierwszemu z tychże rubrykę pozwu. Niniejszym edyktem wzywa się przeto powyższych zapozwanych, by w należytym czasie osobiście stanęli lub potrzebnej informacyi ustanowionym dla nich zastępcom udzielili, albo też innych zastępców sądowi wskazali i stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypiszą.

Lwów, 15 stycznia 1881.

985 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 13054. C. k. sąd obwodowy w Kołomyi podaje do powszechnej wiadomości, że w celu zaspokojenia pretensyi. przez Samuela Ladena przeciw masie nieobjętej Michała Jackowskiego w kwocie 50 złr. wywalczonej, dozwoloną została egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika w Kołomyi pod Nr. 265 na nadwornińskiem przedmieściu położonej, w trzech, na dnie 1 marca, 6 kwietnia i 6 maja 1881 każdym razem na godzinę 9 przed południem wyznaczonych terminach, że realność ta na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej w kwocie 1132 złr 60 ct. w. a, która służyć ma oraz jako cena wywołania, na trzecim terminie zaś za jakąkolwiek ceną zostanie sprzedaną, że każdy chęć kupienia mający obowiązanym będzie 10 prc. ceny wywołania do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, że dla wszystkich tych, którzyby dopiero później na powyższą realność prawa rzeczowe nabyli, lub którymby niniejsza uchwała licytacyjna albo wcale nie, albo nie dość wcześnie mogła być doręczoną, kurator w osobie adwokata Rascha ustanowionym został, wreszcie, że akt oszacowania rzeczonej realności. tudzież reszta warunków licytacyjnych w tusądowej registraturze przejrzane być mogą.

Kołomyja dnia 30 grudnia 1880.

(841 3—3) **Edykt.**

L. 17083 C k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że Franciszka Ksaw. Ząbecka i Marya Zassowska przeciw Emanuelowi Reichowi ewentualnie jego spadkobiercom lub prawonabywcom i innym wytoczyły skargę o ekstabulacyę prawa dzierżawy folwarku Bistuszowa od 1 czerwca 1869 do końca maja 1880 trwać mającej prawa zastawu dla kaucyi dzierżawnej 1300 złr w. a. z prawem do odstępnego 2000 złr. w. a. i dalszemi prawami ze stanu biernego dóbr Bistuszowa wraz z nadciężarami w skutek której do wniesienia pisemnej obrony termin dni 90 zakreślony został.

Gdy nie jest wiadomym pobyt i życie pozwanego Emanuela Reicha zamianowano dla tegoż kuratorem adwokata dr. Wojciecha Busia z substytucyą adwokata dr. Bronisława Gałeckiego.

Winien zatem ten pozwany zgłosić się do ustanowionego kuratora i dostarczyć mu środków obrony, lub innego zastępcę sobie obrać inaczej spór wdrożony z kuratorem zamianowanym a ze skutkiem prawnym przeciw niezgłaszającemu się pozwanemu przeprowadzony zostanie

W Tarnowie dnia 18 grudnia 1880.

(963 3—3) **Edykt.**

L. 600. Zmarła w Krakowie Ludwika Kopycińska przeznaczyła testamentalnie Marcellemu Starzyckiemu legat. w kwocie 1000 zł. Ponieważ Marceli Starzycki z miejsca pobytu jest niewiadomy, przeto ustanowiono dla niego kuratora w osobie adwokata Eibensebütza z Krakowa i wzywa się Marcelego Starzyckiego, aby się w celu strzeżenia praw swoich, albo do ustanowionego kuratora, albo do sądu tutejszego bezzwłocznie zgłosił, gdyżby w przeciwnym razie złe skutki dla niego wyniknąć mogące sam sobie przypisać musiał

Kraków 14 stycznia 1881.

(718 3—3) **Edykt.**

L. 35.223. C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany dla spraw cywilnych w Krakowie podaje do publicznej wiadomości, że w drodze egzekucyi aktu notaryalnego przed c. k. notaryuszem Stanisławem Madeyskim w Liszkach dnia 7 lipca 1873 l. r. 531 zeznanego celem zaspokojenia pięciu rat zaległych wraz z procentem zwłoki, począwszy od 1 lutego 1878, tudzież kosztów egzekucyjnych w kwocie 14 zł 76 ct. się przyznających na rzecz galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie odbędzie w sądzie tutejszym publiczna licytacya realności pod l. wyk. hip. 23 w Mydlnikach położonej w trzech terminach t. j. dnia 1 marca, 5 kwietnia i 10 maja 1881, każdym razem o godzinie 10 rano.

Przedmiotem licytacyi jest realność pod l. wyk. hip. 23 w Mydlnikach położona na 380 zł oszacowana.

Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkową poniżej której realność ta na pierwszym i drugim terminie sprzedaną nie będzie, na trzecim zaś terminie także poniżej ceny wywołania jednak nie niżej jak za 200 zł. sprzedaną zostanie.

Chęć kupna mający obowiązani będą przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum kwotę 38 zł. Resztę warunków licytacyjnych, akt notaryalny i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w t. s. registraturze.

Kraków, 9 grudnia 1880.

(799 3—3) **Edykt.**

L 827. C k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niniejszem Celestynę Schaupe jako z miejsca pobytu niewiadomą, że celem doręczenia jej uchwały tabularnej z dnia 29 maja 1880 l. 22882, którą na prośbę Szczepana Warteresiewicza wykreślenie 4/88 dla niej zaintabulowanych częś i sumy 30000 duk. z pn. w stanie biernym dóbr Kamionka wielka, Halb Kamionka i Dobrowódka na rzecz Rudolfa Kurzweila zahipotekowanej wraz z wszystkiemi odsetkami do dnia 3 października 1867 zapadłemi dozwolonem zostało, ustanowił c. k. sąd krajowy na jej koszt i szkodę tutejszego adwokata Dra. Leona Wszelaczyńskiego kuratorem zaś adwokata Dr. Antoniego Zminkowskiego zastępcą tegoż.

Wzywa się przeto p. Celestynę Schoupe, aby ustanowionemu kuratorowi odpowiedniej informacyi udzieliła, lub innego zastępcę ustanowiła i sądowi oznajmiła, gdyż wyniknąć mogące z zaniedbania skutki sama sobie przypisać będzie musiała.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwow dnia 15 stycznia 1881.

(1042 3—3) **Edykt.**

L. 16085. W sprawie Towarzystwa zaliczkowego w Gorlicach, noszącego obecnie firmę Stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczonem poręczeniem pko. Dańkowi Zelemowi, Wasylowi Tarbaj i Filipowi Tarbaj pto 500 zł. w. a. z pn., celem ściągnięcia tej wierzytelności odbędzie się w gmachu c. k. sądu powiatowego w Gorlicach na dniu 5 marca, 19 kwietnia i 17 maja 1881 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna publiczna sprzedaż gospodarstwa gruntowego pod l. k. 16 w Bodakach położonego, ciała hipotecznego niestanowiącego, dłużnika Dańka Zelema własnego.

Gospodarsto to na dwóch pierwszych terminach tylko za cenę szacunkową lub wyższą, zaś na trzecim także i poniżej ceny szacunkowej sprzedanem będzie najwięcej ofiarującemu

W razie gdyby takowe na wyznaczonych terminach nie było sprzedanem, natedy dla ustanowienia lżejszych warunków licytacyjnych wyznacza się czwarty termin na dzień 31 maja 1881 o godzinie 10 rano, na który się wszystkich wierzycieli pod rygorem prawa wzywa.

Cenę szacunkową wynosi kwota 425 zł, zaś wadyum 42 zł. 50 ct. w. a.

Warunki licytacyjne, akt opisania i oszacowania są w tutejszosądowej registraturze do przejrzenia. C. k. sąd powiatowy.

Gorlice 28 grudnia 1880.

(1008 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 2741. C. k. sąd powiatowy w Budzanowie ogłasza, że celem zaspokojenia pretensyi Rachmila Schutzmana w kwocie 150 zł. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 24 lutego 1881, 24 marca 1881 i 28 kwietnia 1881 zawsze o godzinie 10 z rana publiczna sprzedaż przymusowa realności pod l. 561 w Budzanowie położonej, nieobjętej masy spadkowej egzekuta Berla Reissa własnej na 900 złr ocenionej. Na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko wyżej lub za cenę szacunkową, na trzecim zaś terminie także niżej takowej sprzedaną będzie.

Wadyum wynosi 90 złr.

Bliższe warunki przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Budzanów dnia 1 listopada 1880.

L. 3211. (1012 3—3)

Obwieszczenie licytacyi.

C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi gminy Rajcza 30 złr. w drodze egzekucyi przez publiczną licytacyę sprzedany będzie grunt składający się z 6 niwek w Rajczy położony, Jędrzeja Hulboja własny w trzech terminach 2 marca 31 marca, 28 kwietnia 1881 każdym razem o godzinie 10tej rano w biurze sędziego powiatowego w Milówce.

Cena wywołania 265 zł.

Wadyum 26 zł.

Milówka 30 grudnia 1880.

(1075 2—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 932/pr. W celu obsadzenia trzech posad c. k. weterynarzy powiat. XI rangi, a to dla powiatów Mieleckiego i Kolbuszowskiego z siedzibą w Mielcu, dla powiatów Tarnowskiego, Dąbrowskiego i Pilzneńskiego z siedzibą w Tarnowie i dla powiatów Bocheńskiego i Brzeskiego z siedzibą w Bochni, rozpisuje się niniejszem konkurs do dnia 28 lutego b. r.

Ubiegający się o te posady mają wnieść podania przez c. k. starostwo swego zamieszkania, a jeżeli w związku służbowym zostają, przez swoją władzę przełożoną, do Prezydyum c. k. Namiestnictwa i do podań dołączyć świadectwo z odbytego egzaminu weterynaryjnego i dyplom weterynarski, oraz dowody wieku, dotychczasowej praktyki i znajomości języków krajowych.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 29 stycznia 1881.

(1062 2—3) **Edykt.**

L. 7287. C. k. sąd powiatowy w Bohorodczanach zawiadamia że w sprawie egzekucyjnej Feibisza Lindenberg przeciw Marcinowi Stefaniuk o 40 zł. z pn. przeprowadzona będzie przymusowa spozedaż realności pod l. 54 w Hryniówce, ciała tabularnego niestanowiącej dnia 18 lutego, 18 marca i 29 kwietnia 1881 w tutejszym sądzie każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 80 zł.

Wadyum 8 zł.

Resztę warunków i akt zastawniczego opisania i oszacowania przejrzeć można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Bohorodcznany, dnia 13 listopada 1880.

(874 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 2506. C. k. sąd powiatowy w Niżankowicach przeprowadzi w dniach 9 marca, 8 kwietnia, 11 maja 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczną przymusową sprzedaż realności włościańskiej pod l. k. 77 w Niżyńcu położonej ciała tabularnego nlestanowiącej Iwana Kaiamana własnej celem wydobycia wierzytelności Zakładn kredytowego włościańskiego w kwocie 234 zł. 39 ct.

Cena wywołania 500 zł. zakład 50 zł.

Na pierwszym i drugim terminie realność ta tylko za lub wyżej, zaś na trzecim terminie także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Bliższe warunki licytacyjne można przejrzeć w sądzie.

Niżankowice 29 czerwca 1880.

(876 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 3212. C. k. sąd powiatowy w Niżankowicach przeprowadzi w dniach 9 marca, 8 kwietnia i 18 maja 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczną przymusową sprzedaż realności włościańskiej pod l. kons. 8 w Koniuchach położonej ciała tabularnego niestanowiącej Seńka Cymbały i nieobjętej masy spadkowej Eudokii Jodłowskiej własnej celem wydobycia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 100 złr.

Cena wywołania 500 zł.

Zakład 50 złr

Na pierwszym i drugim terminie realność ta tylko za lub wyżej zaś na trzecim terminie także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Bliższe warunki licytacyjne można przejrzeć w sądzie.

Niżankowice 12 sierpnia 1880.

(875 2—3) **Edykt.**

L. 2351. C. k. sąd powiatowy w Niżankowicach przeprowadzi w dniach 9 marca, 8 kwietnia i 11 maja 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczną przymusową sprzedaż realności włościańskiej pod l. k. 21 w Sanoczonach położonej ciała tabularnego niestanowiącej, Michała Pawliszaka własnej, celem wydobycia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 200 złr.

Cena wywołania 400 złr.

Zakład 40 zł.

Na pierwszym i drugim terminie realność ta tylko za lub wyżej zaś na trzecim terminie także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Bliższe warunki licytacyjne można przejrzeć w sądzie.

Niżankowice 12 sierpnia 1880.

(1071 2—3) **Edykt.**

L. 4504. W dniach 18 lutego, 18 marca i 11 kwietnia 1881, zawsze o 10tej godzinie z rana odbędzie się na zaspokojenie sumy 3 złr. z pn. przymusowa sprzedaż parceli ornej w „łanie" zwanej pod Nr. kons. 50 w Dubie powiatu Dolińskiego położonej dłużniczki Magdy Mielnik własnej, w tutejszym sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz Iwana Cyhanczuka.

Cena szacunkowa 35 zł.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Rożniatów 15 stycznia 1881.

(1074 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 4878. Ze strony sądu powiatowego w Zbarażu podaje się do wiadomości, iż dnia 24 lutego, 24 marca i 28 kwietnia 1881, każdym razem o godzinie 10 z rana odbędzie się przemusowa sprzedaż jednej parceli pola w Łubjankach wyższych do Kondrata Koszila należącej, w niwie pod Czaharami położonej, ciała tabularnego niestanowiącej w celu ściągnięcia kwoty 88 złr. z pn po odtrąceniu kwoty 50 złr. i 50 zł. na rzecz Altera Klejnera. Na pierwszym i drugim terminie pole to tylko za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedane zostanie.

Cena szacunkowa wynosi 180 zł.

Wadyum 10 prc.

Akt zastawniczego opisania i oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Zbaraż dnia 12 listopada 1880.

(1072 2 -3) **Edykt.**

L. 5279. Sieniawski c. k. sąd powiatowy przedsięweźmie w zabudowaniu sądowem na zaspokojenie wierzytelności c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 89 złr. 92 ct i 38 zł. 4 ct. z pn. przymusową publiczną przetargową sprzedaż realności włościańskiej pod Nr. 113 rep. 87 w Piskorowicach dłużnika Wasyla Koziołka w trzech terminach a to: na dniu 24 lutego i 10 marca 1881 o 10 godzinie rano tylko za cenę szacunkową 600 złr. lub wyżej, zaś na dniu 31 marca 1881 i poniżej ceny szacunkowej.

Zakład wynosi 60 zł.

Bliższe warunki i protokół zastawniczego opisania można w registraturze przejrzeć.

Sieniawa dnia 20 grudnia 1880.

(1073 2—3) **Edykt.**

L. 4932. C. k. sąd powiatowy w Śniatynie podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia pretensyi Dawida Rosenheka w kwocie 120 złr. w. a. z pn. przeciw Dmytrowi Semeniuk i Wasylowi Szynkaruk wywalczonej odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 25 lutego, 22 marca i 28 kwietnia 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna licytacya realności dłużnika pod l. kons. 131 & 56 w Hankowcach położonej ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena szacunkowa wynosi 460 złr.

Wadyum 46 zł.

W razie gdyby realność ta na dwóch pierwszych terminach przynajmniej za cenę szacunkową sprzedaną nie została, wtedy sprzeda się ją na trzecim terminie i poniżej ceny szaaunkowej

Resztę warunków licytacyjnych protokoły spisania i oszacowania realności można przejrzeć w tut. sąd. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Snlatyn dnia 23 października 1880.

(1044 2—3) **Edykt.**

L. 16083. W sprawie Towarzystwa zaliczkowego w Gorlicach, noszącego firmę Stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczonem poręczeniem pko. Wasylowi Poliwce, Leszkowi Horbalowi i Onufremu Poliwce pto. 200 zł. w. a. z pn., celem ściągnięcia tej wierzytelności odbędzie się w gmachu tut. sądu powiatowego w Gorlicach na dniu 8 marca, 7 kwietnia i 6 maja 1881 każdym razem o godzinie 10 rano publiczna przymusowa sprzedaż gospodarstwa gruntowego pod l. k. 120 w Bartnem położonego, ciała hip. niestanowiącego, dłużnika Wasyla Poliwki własnego

Gospodarstwo to na dwóch pierwszych terminach tylko za cenę szacunkową lub wyższą, zaś na trzecim terminie i poniżej ceny szacunkowej jednak takiej, któraby się równała wszystkim ubezpieczonych wierzytelnościom sprzedanem będzie najwięcej ofiarującemu

Gdyby takowe na wyznaczonych terminach nie zostało sprzedanem, natedy dla ustanowienia lżejszych warunków licytacyjnych wyznacza się czwarty termin na dzień 27 maja 1881 o godzinie 10 rano na który się wszystkich wierzycieli pod rygorem prawa wzywa.

Cenę szacunkową stanowi kwota 400 zł., zaś wadyum kwota 40 zł. w. a.

Warunki licytacyne, akt zajęcia i oszacowania są w tut. sąd registraturze do przejrzenia

C. k. sąd powiatowy.

Gorlice 28 grudnia 1880.

(978 2—3) **Edykt.**

L. 3355. C. k. sąd krajowy we Lwowie wzywa niniejszym edyktem tych, którzyby książeczki wkładkowe galic. Banku kredytowego z r. 1879 l 8399 po 200 zł. na imię Leizora Weilera opiewające posiadali, ażeby takowe w przeciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni licząc od dnia, w którym niniejszy edykt po raz trzeci w dzienniku urzędowym umieszczonym zostanie, sądowi przedłożyli, po upływie bowiem tego terminu, książeczki te za nieważne uznane zostaną i wystawiciel nie będzie im więcej za takowe odpowiedzialnym.

Lwów dnia 29 stycznia 1881.

(1070 2—3) **Edykt.**

L. 9339. C. k. sąd powiatowy w Leżajsku oznajmia, że celem zaspokojenia wierzytelności Złaty Rosenbachowej pto. 46 zł. z pn. odbędzie się dnia 22 marca, 19 kwietnia i 17 maja 1881 każdym razem o godz. 10 rano przymusowa sprzedaż realności gruntowej pod l. k. 64/94 w Kuryłówce położonej, na 100 zł. oszacowanej do Wojciecha Baja należącej.

Zakład wynosi 10 zł

Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Leżajsk 12 listopada 1880.

(1068 2—3) **Edykt.**

L. 9658. C. k. sąd powiatowy w Leżajsku oznajmia, że celem zaspokojenia wierzytelności Samuela Rosinesa w kwocie 50 zł. dnia 22 marca, 19 kwietnia i 17 maja 1881 każdym razem o godzinie 10 rano, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 19 w Rudzie położonej, na 120 zł. oszacowanej.

Zakład wynosi 12 zł.

Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Leżajsk 13 listopada 1880.

(1063 2—3) **Edykt.**

L. 9670. C. k. sąd powiatowy Jarosławski zawiadamia niniejszym edyktem Samuela Kutscher poza granicami państwa austryackiego zamieszkałego, że przeciw niemu firma handlowa Lampel & Kauftheil pozew justifikacyjny o uznanie dozwolonego uchwałą z dnia 5 czerwca 1880 l. 5819 celem zabezpieczenia sumy 629 zł. 47 ct. w. a. prowizorycznego zajęcia ruchomości Samuela Kutscher za usprawiedliwione, wniosła i że w skutek tego terminu do rozprawy ustnej na dzień 13 grudnia 1880 o godzinie 9 rano wyznaczony, a oraz dla niego jako poza granicami państwa austryackiego zamieszkałego, na jego koszt i niebezpieczeństwo kurator w osobie adwokata Dr. Ernesta Gaberlego, zaś tego substytutem Dr. Gottlieba ustanowieni zostali.

Ma więc zapozwany na powyższy termin albo sam się zgłosić, albo też potrzebne dowody prawne ustanowionemu kuratorowi udzielić, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrać, gdyż w przeciwnym razie wynikłe, ze zaniedbania skutki sam sobie przepisać będzie musiał.

Jarosław 18 października 1880.

(716 2—3) **Edykt.**

L. 15913. C. k. sąd obwodowy Tarnowski, podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwotach 107 złr 15 ct. 187 zł. 50 ct. 187 złr. 50 ct. i 4799 złr. 84 ct. w. a. z należytościami dodatkowemi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna dóbr Lubińki do Zofii Gołemberskiej należących

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w dwóch terminach dnia 4 marca 1881 i dnia 4 kwietnia 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 8100 złr. poniżej której w terminach powyższych dobra sprzedane nie będą.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 810 złr

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze c. k. sądu obwodowego.

Na wypadek, jeżeli przy pierwszych dwóch terminach licytacyjnych nikt przynajmniej ceny szacunkowej nie zaofiaruje wyznacza się termin na dzień 4 kwietnia 1881 godzinę 4tą po południu, na który wierzyciele hipoteczni stawić się winni celem ułożenia lżejszych warunków, według których następnie sprzedaż licytacyjna w trzecim terminie rozpisaną zostanie.

Głosy nieobecnych przy tym terminie doliczy się do większości głosów wierzycieli, którzy na termin przybędą

O czem chęć kupienia mający tudzież wierzyciele hipoteczni niewiadomi którzyby po dniu 21 lipca 1878 do hipoteki weszli zawiadomienie otrzymują ostatni z nadmienieniem, iż dla nich kur tor w osobie adwokata dr. Feliksa Jarockiego z substytucyą adwokata dr. Piotra Forysta ustanowionym został

W Tarnowie dnia 9 grudnia 1880.

(854 2—3) **Edykt.**

L. 573. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że firma R. Kindler & Com. wniosła przeciw Mojżeszowi Rawicz pod datem 19 listopada 1880 do l. 52215 prośbę o nakaz zapłaty sumy wekslowej 118 zł. w. a. z pn

Ponieważ pozwany Mojżesz Rawicz z życia i miejsca pobytu nie jest wiadomym, zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania go tutejszego adwokata Dr. Bodeka zastępcą mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej, przeprowadzoną będzie

Niniejszym więc edyktem wzywa się za pozwanego aby w należytym czasie osobiście stanął, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego stępcę wybrał i sądowi oznajmił, słowem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisze.

Lwów dnia 15 stycznia 1881.

(1043 3—3) **Edykt.**

L. 16084. W sprawie Towarzystwa zaliczkowego w Gorlicach, noszącego obecnie firmę Stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczonem poręczeniem pko. Iwanowi Neciowi, Leszkowi Horbalowi i Stefanowi Hnatowiczowi pto. 200 zł: w. a. z pn, celem ściągnięcia wierzytelności odbędzie się w gmachu c. k. sądu pow. w Gorlicach na dniu 8 marca, 5 kwietnia i 3 maja 1881 każdym razem o godzinie 10 rano publiczna przymusowa sprzedaż gospodarstwa gruntowego pod l. k. 125 w Bartnem położonego, ciała hipotecznego niestanowiącego, dłużnika Iwana Necia własnego.

Gospodarstwo to na dwóch pierwszych terminach tylko za cenę szacunkową lub wyższą, zaś na trzecim terminie i poniżej ceny szacunkowej jednak takiej, któraby się zrównała wszystkiem ubezpieczonym wierzytelnościom sprzedaną będzie najwięcej ofiarującemu.

Gdyby takowe na wyznaczonych terminach nie zostało sprzedanem, natedy dla ustanowienia lżejszych warunków licytacyjnych wyznacza się czwarty termin na dzień 28 maja 1881 o godzinie 10 rano, na który się wszystkich wierzycieli pod rygorem prawa wzywa.

Cenę szacunkową stanowi kwota 310 zł. w. a., zaś wadyum kwota 31 zł. w. a.

Warunki licytacyjne, akt zajęcia i oszacowania są w tutejszo-sądowej registraturze do przejrzenia.

C. k. sąd powiatowy.

Gorlice 28 grudnia 1880.

(731 3—3) **Edykt.**

L. 654. C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niniejszem, że celem zaspokojenia sumy 1260 zł. w. a. z 5% od dnia 10 lipca 1863 bieżącemi odsetkami, kosztami egzekucyjnemi 7 zł. 43 ct. w. a., 8 zł. 17 ct. w. a. tudzież kosztami egzekucyjnemi w kwocie 16 zł. 36 ct w. a. obecnie przyznanemi odbędzie się na rzecz Marcelego Greka publiczna licytacya realności pod l. 217 $^3/_4$ we Lwowie położonej, do spadkobierców śp. Antoniego Zagórskiego (syna) należącej z realności 217$^3/_4$ wydzielonej i obecnie wedle Dom. 228 pag. 391 n. 1 haer. osobne ciało tabularne pod tym samym numerem 217$^3/_4$ stanowiącej, w jednym terminie tj. na dniu 5 kwietnia 1881 o godzinie 10 przed południem w gmachu tutejszego sądu krajowego w biurze 14 na którym terminie realność w mowie będąca także niżej ceny szacunkowej, za jakąkolwiek bądź kwotę najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 16235 zł. 31 ct. w. a.

Wadyum wynosi 5% ceny wywołania tj, kwotę 812 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, akta oszacowania tudzież wyciąg tabularny można przejrzeć w tutejszo - sądowej registraturze lub przy terminie.

O czem zawiadamiamy proszącego i spadkobierców śp. Antoniego Zagórskiego a mianowicie Matyldę Kawecką, Kazimierę Janiszewską, Waudę Zagórską, masę spadkową p. Emmy Zagórskiej przez kuratora adwokata Dra Horwatha, nieobecnego Włodzimierza Zagórskiego do rąk adwokata Dra Roińskiego jako substytuta byłego kuratora adwokata Dra Gregorowicza pp. Szymona i Maryę małżonków Zienkiewiczów którzy własność tej realności nabyli, wszystkich wierzycieli hipotecznych, niewiadomych z życia i miejsca pobytu Kazimierza i Maryannę Motylewskich a względnie ich z miejsca pobytu i zamieszkania niewiadomych spadkobierców Augusta Wilkowskiego i z miejsca pobytu i zamieszkania niewiadomą Ksawerę Wilkowską a względnie z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców do rąk ustanowionego dla nich kuratora adwokata Dra Emila Byka z substytucyą adwokata Dra Weissa a nareszcie wszystkie owe strony, któreby po dniu 21 lipca 1879 jako dniu wydania wyciągu tabularnego do tabuli weszły, lub którymby uchwała licytacyjna z jakiegokolwiek bądź powodu doręczoną być nie mogła, do rąk powyż ustanowionego kuratora i edyktem.

Lwów dnia 15 stycznia 1881.

(829 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 1288. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu uwiadamia niniejszem Julię hr. Ostrorożynę, że dnia 29 listopada 1880 do l. 17333 wniosła Rozalia Parnes przeciw niej prośbę o wydanie nakazu zapłaty na sumę wekslową 180 zł. i że z powodu niewiadomego jej miejsca pobytu, ustanowiono dla niej na jej koszt i niebezpieszeństwo kuratora w osobie adw. Dra Glogiera z zastępstwem adw. Dra Horowitza, któremu wydany nakaz zapłaty doręczono.

Wzywa się przeto Julię hr. Ostrorożynę, by ustanowionego kuratora należycie poinformowała, lub innego zastępcę mianowała, gdyż inaczej wyniknąć mogące złe skutki sama sobie przypisze.

Ternopol 26 stycznia 1881.

(987 3—3) **Edykt.**

L. 42282. C. k. sąd delegowany miejski cywilny w Krakowie podaje do publicznej wiadomości, że w drodze egzekucyi skryptu dłużnego przed c. k. notaryuszem Julianem Gutowskim dnia 19 marca 1877 l. R. 2060 zeznanego celem zaspokojenia sumy pożyczkowej 321 złr. w. a. z procentem po 12% rocznie od 19 września 1877 począwszy 8 zł. 32 ct. 4 złr. 97 ct. 6 złr. 74 ct. i kosztów tego podania w kwocie 23 złr. 75 ct. się przyznających na rzecz Szymona Ehrlicha w Krakowie publiczna licytacya realności pod l. 6 w Bieńczycach położonej w trzech terminach t. j. 8 marca 1881, 19 kwietnia 1881 i 15 maja 1881 każdym razem o godzinie 10 z rana w tutejszym sądzie.

Przedmiotem licytacyi jest realność pod l. w. h. 6 w Bieńczycach położona na 1773 zł. 75 ct. oszacowana.

Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkową, poniżej której realność ta na pierwszym i drugim terminie sprzedaną nie będzie, na trzecim zaś terminie także poniżej ceny wywołania.

Chęć kupna mający obowiązani będą przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum kwotę 178 złr. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, akt notaryalny i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w t. s. registraturze.

Kraków 18 grudnia 1880.

(983 3—3) **Edykt.**

L. 4892. C. k. sąd powiatowy w Dubiecku ogłasza, że w tymże odbędzie się dnia 19 kwietnia 19 maja i dnia 20 czerwca 1881, każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności w Harcie pod l. k. 107 położonej Jana Kuszmidera własnej na zaspokojenie wierzytelności Mendla Reicha w kwocie 55 zł. w. a.

Cena wywołania 660 złr.

Wadyum 66 złr. w. a.

Protokół zastawnego opisania, oceniania i resztę warunków sprzedać się mającej realności można przejrzeć w tut. sąd registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.

Dubiecko dnia 20 grudnia 1880.

(989 3—3) **Edykt.**

L. 11175. C. k. sąd powiatowy m. del. w Tarnowie podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Abrahama Leibla w kwocie 469 zł. 31½ ct. i 115 złr. a. w. z pn. odbędzie się w tut. sądzie w trzech terminach, w dniu 22 lutego i w dniu 22 marca i 5 kwietnia 1881, każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności włościańskiej pod l. 61 w Rzędzinie położonej, Jędrzeja Walaszka własnej.

Cena wywołania 430 złr.

Wadyum 50 zł. w. a.

Resztę warunków przejrzeć można w tut. sąd registratnrze.

Tarnów dnia 28 września 1880.

(828 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 1287. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu uwiadamia niniejszem Julię hr. Ostrorożynę, że dnia 29 listopada 1880 do l. 17332 wniosła Rozalia Parnes przeciw niej prośbę o wydanie nakazu zapłaty na sumę wekslową 3000 zł. i że z powodu niewiadomego jej miejsca pobytu, ustanowiono dla niej na jej koszta i niebezpieczeństwo kuratora w osobie adw. dr. Glogiera (z zastępstwem adw. dr. Horowitza), któremu wydany nakaz zapłaty doręczono.

Wzywa się przeto Julię hr. Ostrorożynę, by ustawionego kuratora należycie poinformowała, lub innego zastępcę mianowała, gdyż inaczej wyniknąć mogące złe skutki sama sobie przypisze.

Tarnopol 26 stycznia 1881.

(682 3—3) **Edykt.**

L. 7434. Sąd obwodowy wzywa tych. którzyby z wpisów na karcie C wykazu hipotecznego l. 148 dóbr Kruźlowa wyżnia

1. w poz. 4 pod datą 18 marca 1788 prenotacya pozwu Franciszka Borgiasza i Antoniny Agnieszki małżonków Piekarskich przeciw Franciszkowi Łętowskiemu i innym o oddanie połowy wsi Kruźlowa wyżnia wniesionego,

2. poz. 5 z daty 29 lutego 1828 na rzecz Wincentego Pańkowskiego wpis prawa zastawu dla sumy 80 zł. m. k. który to wpis odnosi się do dóbr Osików, a więc nawet w wykazie A wylnie przychodzi,

3. poz. 6 z daty 18 listopada 1789, pochodzący wpis, a to na rzecz Franciszka Łętowskiego obowiązku Franciszka Borgiasza i Antoniny Agnieszki Piekarskich do zapłacenia w dniu 1 stycznia 1790, sumy wykupnej 2000 złp. rzeczonemu Franciszkowi Łętowskiemu zaś na rzecz Franc. Borgiasza i Antoniny Agnieszki Piekarskich wpis wzajemnego obowiązku Franciszka Łętowskiego do spłacenia wszystkich zaległych i bieżących procentów od sum 1000 złp. dla kościoła w Kuźlowie, 2000 złp. dla Franciszkanów sądeckich, wreszcie 1000 złp. i 1000 złp. dla Bernardynów tarnowskich czyli od łącznej kwoty 5000 złp. na dobrach Kruźlowa wyżnia ubezpieczonych, dalej wpis ewikcyi dla tychże Piekarskich, gdyby do zapłacenia powyższych procentów przez fiskusa w drodze sądowej pociągani byli, wreszcie dla tychże wpis wolnego prawa mlewa w młynach dóbr Kruźlowa, wreszcie

4. w poz. 7 z daty 30 maja 1790 adnotacya w skutek układu wojciecha Reklewskiego z Franciszkiem Łętowskim i małż. Franciszkiem Borgiaszem i Antoniną Agnieszką Piekarskim zawartego ne rzecz tychże uskuteczmioną, iż w poz. 1 intabulowana suma 2000 złp. dotyczy dóbr Kruźlowa wyżnia i że od takowej tylko właściciele dóbr Kruźlowej wyżniej procenta opłacać mają, jakiekolwiek prawa mieć mniemali, iżby się z takowemi w terminie jednorocznym z dniem 15 lutego 1882 kończącym się zgłosili ileże w razie przeciwnym na żądanie właściciola dóbr Kruźlowa wyżnia wykreślenie wpisów rzeczonych zarządzonem zostanie.

O czem się z życia i miejsca pobytu niewiadomych Franciszka Borgiasza i Antoniny Agnieszki małż. Piekarskich, Franciszka Łętowskiego, Wincentego Pańkowskiego i Wojciecha Reklewskiego, tudzież ich spadkobierców i nabywców, do rąk kuratora adwokata dr. Żelechowskiego w Nowym-Sączu zawiadamia.

C. k. sąd obwodowy

Nowy-Sącz 18 grudnia 1880.

(833 3—3) **Edykt.**

L. 45397. C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany cywilny w Krakowie podaje do wiadomości, iż c. k. uprzyw galic. zakład kredytowy włościański we Lwowie jako pełnomocnik Feliksa Urbańskiego wytoczył pozew de praes 29 grudnia 1880 liczb. 45397 przeciw Aleksandrze z Dulskich Chanowskiej, Nikodemowi Faleckiemu i Annie Gawędównie z życia i miejsca pobytu niewiadomym o uznanie dozwolonego rezolucyą z d. 19 października 1889 l. 21056 zaprenotowania wykreślenia sumy 9000 zł. mk. czyli 9450 zł. w. a. w stanie biernym dóbr I-skrzynia a względnie w stanie biernym utworzonych z tychże dóbr 56 ciał tabularnych wedle dom. 214 pag. 286 n. 10 on. i dom. 461 pag. 59 n. 120 on. na rzecz Aleksandry z Dulskich Chanowskiej i ś. p. Antoniny z Chanowskich Iwanowskiej zaintabulowanej za usprawiedliwione.

Ustanawiając na koszt i niebezpieczeństwo tychże kuratorem adwokata dr. Markiewicza ze substytucyą adw. dr. Kańskiego, go. wzywa się tychże, aby potrzebnych informacyj temuż udzielili lub innego pełnomocnika sądowi wskazali.

Kraków 19 stycznia 1881.

(962 3—3) **Edykt.**

L 33125/17760. C. k. sąd krajowy w Krakowie w skutek polecenia c. k. sądu krajowego wyższego w Krakowle podaje do wiadomości, że projekt nowo utworzonej karty hipotecznej dla przymiaru górniczego na 98 zł. oszacowanego, dotąd do żadnej księgi górniczej niewpisanego, pomiędzy polami górniczemi „Róża i Jan" a polem górnicem „Franciszek" w gminie Libiąż mały w okręgu c. k. sądu powiatowego w Chrzanowie położonego obejmującego w formie nieregularnego sześcioboku obszar 35,419.141 metrów kwadratowych, przyłączonego hipotecznie do pola górniczego „Róża" w Libiążu małym położonego na imie Jana Goetza zaintabulowanego, według ustawy krajowej z dnia 20 marca 1874 l. 29 d. u. k. wygotowany za kartę hipoteczną poczynając od dnia 9 grudnia 1880 uważany będzie, a od tegoż dnia wolno takowy przeglądać w c. k. sądzie krajowym w Krakowie, jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności, czy zastawu czy jakiebądź inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tej księgi może być nabyte ograniczone, przeniesione lub wykreślone

Wprowadzając zarazem postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionej karty hipotecznej c. k. sąd krajowy wyższy wzywa.

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tej nowej karty hipotecznej nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własnosci lub posiadania, a to bez róznicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała.

b) wszystkich, którzyby przed otwarciem tej nowej karty hipotecznej nabyli do tej nieruchomości lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzymiotnione, aby z temi prawami zgłosili się do c. k. sądu krajowego w Krakowie najdalej do dnia 31 lipca 1881, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowej karcie hipotecznej zamieszczonych a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedynczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym, a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, w skutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Kraków 30 grudnia 1880.

(986 3—3) **Edykt.**

L. 190. Celem powzięcia uchwały co do wynagrodzenia Adwokata Dr. Rosenberga jako byłego administratora masy rozbiorowej Chaima Gottfrieda z Buczacza zapraszam wszystkich wierzycieli tej masy na posiedzenie na dzień 25 lutego 1881 na godzinę 10 rano, zawiadamiając oraz wierzycieli, że na terminie powyższym odbędzie się także likwidacya później do tej masy zgłoszonych wierzytelności.

Stanisławów 30 stycznia 1881.

Rybczyński
komisarz konkursowy.

(1000 3—3) **Edykt.**

L. 9650. C. k. sąd powiatowy w Chodorowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 50 zł., a względnie 49 zł. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realnosci pod l. k. 41 sub. rep. 49 w Rudzie położonej, dłużnika Rawła Przyka własej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. zakładu kredytowego włościańskiego dnia 17 lutego, 17 marca i 20 kwietnia 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 250 zł. w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 pr. ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Chodorów 28 grudnia 1880.

(999 3—3) **Edykt.**

L. 9562. C. k. sąd powiatowy w Chodorowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 189 złr. 93 ct. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 86 sub. rep. 72 w Strzeliskach nowych położonej dłużnika Pańka i Jawdochi Tereszków własnej w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. zakładu kredytowego włościańskiego dnia 17 lutego, 17 marca i 20 kwietnia 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 400 zł. w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 pr. ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Chodorów 28 grudnia 1880.

(998 3—3) **Edykt.**

L. 4426. C. k. sąd powiatowy w Chodorowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 250 złr. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 15 subr. 52 w Wierzbicy położonej, dłużnika Stefana Podhajnego własnej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. zakładu kredytowego włościańskiego dnia 17 lutego, 17 marca i 20 kwietnia 1881 każdym razem o godzinie 9 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 700 zł. w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 pr. ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Chodorów dnia 24 grudnia 1880.

(997 3—3) **Edykt.**

L. 10662. C. k. sąd powiatowy w Chodorowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie zapadłych 12 rat pożyczkowych po 12 zł. i resztującego kapitału dłużnego w kwocie 139 zł. 90 ct. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 26 subr. 11 w Brzozdowcach położonej dłużnika Karola Berezowskiego własnej w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego dnia 17 lutego, 17 marca, i 20 kwietnia 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 1600 zł. w. a. lub wyżej na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10% ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Kuratorem dla wierzycieli, którzyby do rzeczonej realności prawo zastawu nabyli, lub którymby rezolucya licytacyjna doręczoną być nie mogła, ustanawia się P. Dra Ludwika Vrabetza z Chodorowa.

C. k. sąd powiatowy.

Chodorów dnia 21 grudnia 1880.

(1005 3—3) **Edykt.**

L. 17.740. C. k. sąd powiatowy miej. deleg. w Stanisławowle ogłasza, że dnia 24 lutego 1881, dnia 24 marca 1881 i dnia 12 kwietnia 1881 zawsze o 10 godzinie z rana odbędzie się w tymże sądzie publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. 6 rep. 78 w Pobereżu, ciała tabularnego niestanowiącej, Iwana Leszczyszynego własnej, celem wydobycia wierzytelności Leiby Bein pto 130 zł.

Realność ta przy dwóch pierwszych terminach tylko powyżej ceny szacunkowej, zaś przy trzecim i poniżej takowej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 280 zł.

Wadyum 28 zł.

Stanisławów 6 grudnia 1880.

(1006 3—3) **Edykt.**

L. 12324. C. k. sąd powiatowy miej. del. w Tarnowie ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Galicyjskiego Zakładu kredytowego włościańskiego 490 zł odbędzie się 4 marca, 8 kwietnia, i 13 maja 1881, o 10 rano publiczna sprzedaż realności pod l. 18/50 w Rzędzinie Ignacego Peltza względnie Jana Peltza.

Cena szacunkowa 1605 zł.

Wadyum 160 zł.

Resztę warunków można przejrzeć w ts. registraturze.

Tarnów 15 grudnnia 1880.

(1013 3—3) **Obwieszczenie licytacyi.**

L. 6603. C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Maurycego Schnitzera 59 zł. 35 ct. w drodze egzekucyi przez publiczną licytacyę sprzedaną będzie realność pod l. 214 w Ujsołach do dłużników Michała i Maryanny Bednarzów należąca w trzech terminach 2 marca, 31 marca i 28 kwietnia 1881 każdym razem o godzinie 10 rano w biórze sędziego powiatowego w Milówce.

Cena wywołania 590 zł.

Wadyum 59 zł.

Milówka, 20 grudnia 1880.

(1011 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 5325 Zawiadamia się Michała i Apolonię Żątowskich, że gmina Straszęcin wniosła przeciw nim dnia 18 grudnia 1880 l. 5325 skargę o oddanie 9 korcy 13½ garnca owsa, lub zapłacenie wartości 28 zł. i o zapłacenie kwoty 10 zł. w. a. z pn., na którą termin do rozprawy według postępowania dla spraw drobiazgowych na 11 marca 1881 o 9 rano naznaczono.

Ponieważ miejsce pobytu Michała i Apolonii Żątowskich nie jest wiadomem, przeto ustanowiono dla nich kuratorem Feliksa Balassę z Dębicy, z którym, jeżeli się nie zgłoszą sami lub innego pełnomocnika nieustanowią, spór prawomocnie przeprowadzony będzie

C. k. sąd powiatowy.

Dębica, 27 stycznia 1881.

(1003 3—3) **Edykt.**

L. 49. C. k. sąd obwodowy podaje do wiadomości, że w celu wydobycia kwoty 40 zł. 40 ct. przez Berla Schullera przeciw Antoniemu i Annie Tymoczko wywalczonej, odbędzie przy terminach dnia 21 marca, 29 kwietnia, i 30 maja 1881, każdym razem o godzinie 10 rano w biurze VI przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 47[illegible] w Kołomyi położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużników własnej.

Cena wywołania wynosi 315 zł.

Wadyum 10%.

Dla niewiadomych sądowi wierzycieli i dla tych, którymby uchwała licytacyę rozpisująca doręczona być nie mogła, ustanowiono kuratora w osobie Dra Rascha.

Akt zastawniczego opisania i oszacowania i warunki licytacyi mogą być w tusądowej registraturze przejrzanemi.

Kołomyja dnia 13 stycznia 1881.

(848 3—3) **Edykt.**

L. 4675. C. k. sąd powiatowy w Kulikowie podaje do wiadomości, że dnia 3 maja, 7 czerwca i 7 lipca 1881 o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności Nr. 136/113 w Kłodnie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużnika Hawryła Warszawskiego własnej, a to przy pierwszych dwóch terminach za lub wyżej na trzecim także niżej ceny szacunkowej 310 złr.

Wadyum wynosi 31 złr. w. a.

Resztę warunków, protokół opisania i oszacowania przejrzeć można w sądzie tutejszym.

O czem wierzycieli hipotecznych, którzy na realności tej jakie prawo rzeczone nabyli, na ręce kuratora Wojtka Sochowicza wójta z Kłodna się uwiadamia.

C. k. sąd powiatowy.

Kulików dnia 21 sierpnia 1880.

(1096 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 929. C k. sąd powiatowy w Jaworowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 294 złr. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod Nr. konsk. 49 subrep. 88 w Tuczapach położonej, dłużników Haśki Pyłypiak 2 śl. Łupak i małoletnich spadkobierców po Iwanie Pyłypiak własnej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego dnia 21 lutego, 21 marca 27 kwietnia 1881, każdym razem o godzinie 10tej przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 600 złr. w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Jaworów dnia 31 marca 1880.

(1097 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 935. C. k. sąd powiatowy w Jaworowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 234 złr. 39 ct. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod Nr. konsk. 29 i 174 subrep. 33 w Przyłbicach położonej, dłużników Ilka Dydy i Tymka Dydy własnej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego dnia 22 lutego, 22 marca i 28 kwietnia 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 500 zł. w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Jaworów dnia 31 marca 1880.

(1099 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 934. C. k. sąd powiatowy w Jaworowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 178 złr. 33 ct. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod Nr. konsk. 27 w Przyłbicach położonej, dłużnika Michała Hrycan własnej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego dnia 22 lutego 22 marca, 27 kwietnia 1881, każdym razem o godzinie 9 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 400 złr. w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Jaworów dnia 31 marca 1880.

(1098 1—3) **Edykt.**

L. 4087. Dnia 14 marca, 19 kwietnia i 3 maja 1881, zawsze o 10 godzinie rano odbywać się będzie w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż piekarni w Jaworowie pod Nr. 54 do Joanny i Karola Niedzielskich należącej celem zaspokojenia pretensyi Chany Breindel Apisdorf w sumie 100 złr. w. a. z pn.

Cena wywołania wynosi 400 złr.

Wadyum 40 złr.

Dalsze warunki licytacyjne tudzież akta zastawniczego opisania i oszacowania tej piekarni można przejrzeć w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Jaworów 30 października 1880.

(1101 1—3) **Edykt.**

L. 7350. C k. sąd powiatowy przeprowadzi w dniach 14 marca 1881 i 25 kwietnia 1881, każdym razem o godzinie 10 z rana egzekucyjną sprzedaż realności hipotecznej pod l. 92 w Mielcu Jakóba Puderbeutla własnej na zaspokojenie pretensyi Banku galicyjskiego dla handlu i przemysłu w kwocie 100 zł.

Cena wywołania wynosi 750 zł.

Wadyum 75 zł.

Wyciąg hipoteczny i bliższe warunki przejrzeć można w registraturze tutejszej.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem Antoniego Fibicha notaryusza w Mielcu.

Mielec dnia 21 stycznia 1881.

(1108 1—3) **Edykt.**

L. 6116. C. k. sąd powiatowy w Sniatynie dozwala w celu wydobycia wierzytelności zakładu obłąkanych we Lwowie w kwocie 81 zł. 31 ct. w. a. z p. n. ponowną przymusową sprzedaż ¼ części realności pod lk. 19 st. 302 now. w Sniatynie do Berla Schönera względnie jego spadkobierców należącej na koszt i niebezpieczeństwo Szulima Beinisza.

W tym celu wyznacza się termin na 16 marca 1881 na godz. 10 rano, na którym ta część realności pod warunkami w tut. sąd. uchwałach z dnia 10 stycznia 1877 l. 9920 z dnia 25 lipca 1877 l. 2822 i z dnia 5 października 1877 l. 8927 obwieszczonemi.

Cena szacunkowa 116 zł. 66½ ct. wa.

Wadyum 12 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, jakoteż akt oszacowania można przejrzeć w tut. sąd. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Sniatyn, 30 grudnia 1880.

(1107 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 3572. C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że pan Władysław Zawadzki reskryptem ck. ministerstwa sprawiedliwości z dnia 8 sierpnia 1880 l. 11441 notaryuszem w Birczy okręgu c. k. sądu obwodowego przemyskiego mianowany dnia 8 lutego 1881 złożył przysięgę urzędową.

Lwów, dnia 10 lutego 1881.

(1103 1—3) **Edykt.**

L. 3733. Celem zaspokojenia kwoty 20 zł. w. a. z pn. odbędzie się w dniach 24 lutego, 24 marca, 28 kwietnia 1881 każdym razem o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie publiczna sprzedaż realności Jurka Łesyka pod l. 7 w Hrymowcach położonej ciała tabularnego niestanowiącej.

Takowa na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś i niżej takowej sprzedaną będzie.

Cena wywołania 325 zł.

Wadyum 10% ceny wywołania

Protokół opisania, oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Tłumacz, 24 lipca 1880.

(1116 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 2995. W sprawie egzekucyjnej Dawida Dyma przeciwko Michałowi Gulierowi o zapłacenie 36 zł. z pn. odbędzie się w dniu 17 lutego, 17 marca i 28 kwietnia 1881 zawsze o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności pod nr. 17 w Przybyszowie dłużnika Michała Guliera własnej w drodze publicznej licytacyi.

Na pierwszych dwóch terminach sprzedaną realność ta za lub wyżej ceny szacunkowej w kwocie 110 zł., która jest zarazem cenąwywołania, na ostatnim terminie i niżej takowej.

Wadyum 11 zł., a kuratorem wierzycieli jest Ferdynand Tymowski.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół zastawniczego opisania i oszacowania wolno każdemu chęć kupienia mającemu przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy.

Bukowsko, 25 listopada 1880.

(1069 1—3) **Edykt.**

L. 10275. C. k. sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza celem zaspokojenia wierzytelności Józefa Glanzera w kwocie 1428 zł. w. a. z pn., że dnia 22 marca, 19 kwietnia i 17 maja 1881, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się przymusowa sprzedaż 1go gruntu pod Nk. 3go w Dornbachu „Bruchower Acker“ także Poluchno zwanego, 2go gruntu „Schalzengrund“ bez numeru konskrypcyjnego, 3 połowy gruntu pod Nk. 2 w Dornbachu i połowy z części onegoż zwanej „Poluchno“ czyli „pod Rzuchowem“, 4go połowy gruntu pod lk. 18 pod nazwą III i IV Flur należących do Arona Walkera.

Grunta te mogą być razem, albo każdy z osobna nabyty.

Jako cenę wywołania stanowi się cenę szacunkową za grunt pod 1 wyrażony złr. 800, pod 2 zł. 200, pod 3 zł. 300, pod 4 zł. 400 w. a.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej całego gruntu lub też części chęć nabycia mających.

Resztę warunków licytacyjnych i odnośne akta można przejrzeć w sądzie tutejszym.

Leżajsk 15 listopada 1880.

(1088 1—3) **Edykt zbiorowy.**

L. 9810. Sąd obwodowy w Przemyślu ogłasza, że ma w przechowaniu następne rzeczy i kwoty pieniężne różnym podejrzanym osobom odebrane, lub z publicznych sprzedaży takich podejrzanych rzeczy uzyskane:

kwotę 15 złr. 18 ct. 5 starych fenigów, 4 starych szóstaków, 3 zegarki, złotą broszkę, parę brylantowych kolczyków, scyzoryk, grzebień, 4 guziki, 4 spinki, bluzkę żołnierską, dwie kamizelki, surdut czarny, 3 pary gaci i 3 chustki jedwabne odebrane Ignacemu Sawickiemu. czyli Janowi Grabowskiemu 19 września 1879 w Przemyślu nieznanych właścicieli własne;

kwotę 10 zł. 63 ct. z sprzedaży strzelby i różnych drobiazgowych lic sądowych;

kwotę 2 zł. 80 ct. z sprzedaży worków i odzieży, kwotę 1 zł. odebraną Samuelowi Krancowi, kwotę 37 ct. odebraną Katarzynie Piławskiej, kwotę 10 ct. z sprzedaży starych butów i czapki, kwotę 62 ct. z sprzedaży kabata i spodni przez Jana Pacenkę skradzionych;

parę butów z sprawy Teodora Dubiel o kradzież, płachtę Kazimierza Stadnika własną.

Wzywa się zatem niewiadomych właścicieli tych rzeczy względnie pieniędzy, by swe prawa własności w przeciągu jednego roku od dnia umieszczenia trzeciego tego edyktu w Gazecie Lwowskiej w tutejszym sądzie wykazali, inaczej po upływie tego terminu rzeczy sprzedane i wszystkie uzyskane te pieniądze do c. k. kasy rządowej w Przemyślu na rzecz skarbu państwowego oddane zostaną.

Przemyśl 20 stycznia 1881.

L. 16/pr. (1111 1—3)

Konkurs.

Posada starszego komisarza w c. k. Dyrekcyi poczt we Lwowie z poborami VIII klasy rangi.

Podania należy wnieść do trzech tygodni w rzeczonej Dyrekcyi.

Lwów dnia 12 lutego 1881.

(1092 1—3) **Edykt.**

L. 14505. C. k. sąd powiatowy miej. delegowany dla spraw cywilnych w Rzeszowie ogłasza, iż w dniach 15 marca, 27 kwietnia i 27 maja 1881 o godzinie 10 przed południem odbędzie w gmachu tutejszego sądu przymusowa sprzedaż realności włościańskiej pod l. k. 23 st. 266 now. w Łukawcu położonej Jędrzeja i Maryanny Łęcznarów własnej, ciała tabularnego niestanowiącej protokołem z dnia 13 listopada 1876 l. 12068 na rzecz galicyjskiego zakładu kredytowe ziemskiego pto. 400 zł. w. a. z pn. zastawniczo opisanej, w pierwszych dwóch terminach za cenę wywołania w kwocie 1450 zł. w. a. lub wyżej, zaś w trzecim terminie niżej takowej, jednakże nie niżej jak za 800 zł. w. a.

Wadyum wynosi 145 zł. w. a.

Resztę warunków przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Rzeszów 31 grudnia 1880.

(1094 1—3) **Edykt.**

L. 21109. C. k. sąd powiatowy delegowany miejski w Tarnowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Jana Pietrowskiego, że celem zastępowania go w sporze Towarzystwa zaliczkowego w Tarnowie o zapłacenie 64 zł. kuratorem adw. Dr. Mieczysława Brzeskiego z substytucyą adw. Dra. Bronisława Gałeckiego zamianował, z którym spór rzeczony na wyznaczonym terminie w dniu 10 marca 1881 o godzinie 10 rano, w razie niezgłoszenia się pozwanego przeprowadzonym zostanie, z prawnym skutkiem dla pozwanego.

Tarnów dnia 29 stycznia 1881.

(1100 1—3) **Edykt.**

L. 7352. C. k. sąd powiatowy przeprowadzi w dniach 28 marca, 28 kwietnia i 30 maja 1881 każdym razem o godzinie 10 rano, egzekucyjną sprzedaż realności pod l. 5 w Borowy położonej Franciszka Gawrona własnej na zaspokojenie pretensyi zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 281 zł. 27 ct. w. a.

Cena wywołania wynosi 550 zł.

Wadyum 55 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adwokat Dr. Brandt.

Bliższe warunki i protokół zastawniczego opisania przejrzeć można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Mielec 21 stycznia 1881.

(1095 1—3) L. 262.

Sprostowanie.

W umieszczonym w Nr. Gazety Lwowskiej 297, 298 i 299 edykcie z dnia 30 października 1880 l. 6626 zaszła pomyłka druku, gdyż zamiast rzeczywistego nazwiska pozwanych Jana i Julii Osostowiczów, wymieniono w edykcie Ososłowiczów, co się niniejszem prostuje.

C. k. sąd powiatowy.

Jaworów 20 stycznia 1881.

(1065 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 456. C. k. sąd powiatowy w Komarnie podaje do wiadomości, iż w sprawie egzekucyjnej Marcusa Fischmana przeciw spadkobiercom śp. Iwana Iwanoczko pto. 19 złr. 80 ct. w. a. z pn. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 1-9 n. 413 str. w Komarnie położonej w trzech terminach: dnia 18 marca, dnia 19 kwietnia i 19 maja 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena szacunkowa wynosi 130 złr.

Wadyum zaś 10 pr. ceny szacunkowej.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież protokół zastawniczego opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

Dla wierzycieli, którymby niniejsza uchwała z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby na realności sprzedać się mającej nabyli prawo zastawu po dniu jej zastawniczego opisania, ustanowiono kuratora w osobie p. Michała Orłowicza z Komarna.

Komarno 21 stycznia 1881.

(1114 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 16783. Celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprz. gal. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 2000 zł. względnie 1830 zł. 15 ct. w. a. z pn. rozpisuje sąd egzekucyjną sprzedaż realności pod l. k. 86 st. 89 now. subrep. 47 w Pikulicach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużników Stanisława, Honoraty i Katarzyny Rutkowskich własnej dnia 11 marca, dnia 8 kwietnia i dnia 18 maja 1881 zawsze o godzinie 9 rano w tutejszym sądzie w biurze Nr. 26 w drodze publicznego przetargu odbyć się mającą.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa przy udzieleniu pożyczki na kwotę 3500 wyprowadzona.

Zakład wynosi 350 zł. w. a.

Warunki licytacyjne, akt opisania i oszacowania rzeczonej realności mogą być przejrzane w tutejszysądowej registraturze.

Przemyśl 20 grudnia 1880.

(1082) **Obwieszczenie.**

L. 63. Wydział Izby adwokackiej w Krakowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że p. Dr. Artur Leo na listę adwokatów tej Izby z siedzibą w Krakowie wpisany został.

Z Wydziału Izby adwokackiej

Kraków dnia 10 lutego 1881.

Prezes Izby

Dr. Markiewicz.

(1119) **Edykt**

L. 994. Sąd powiatowy w Mikołajowie ogłasza, iż arkusze posiadania w formie wykazów hipotecznych dla gminy katastralnej Pokrowce wraz z sprostowaniemi spisami, kopiami map katastralnych, protokołami parcelowemi i protokołami dochodzeń do powszechnego przejrzenia w tym sądzie są złożone.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania mają być wniesione w tym sądzie powiatowym ustnie lub piśmienie, a do przeprowadzenia dalszych dochodzeń w skutek podniesionych zarzutów wyznacza się termin w dniu 28 lutego 1881 o godzinie 8 rano, na którym także i kierującego dochodzeniami zarzuty wniesione być mogą.

Mikołajów, dnia 9 lutego 1881.

(1083) **Ogłoszenie.**

L. 20. Arkusze posiadania w formie wykazów hipotecznych sporządzone wraz z innemi aktami służącemi za projekt nowej księgi gruntowej dla gminy katastralnej Chrząstówki przeglądać można do 18 lutego 1881, którego dalsze dochodzenia prowadzić będę.

Komisarz hipoteczny
dla okręgu ces. król. sądu powiatowego
w Jaśle, 10 lutego 1881.

Józef Wilusz,
c. k. auskultant.

(1087) **Edykt.**

L. 37. Dnia 16 lutego 1881 rozpoczęte zostaną dochodzenia miejscowe, celem założenia księgi hip. dla gminy katastralnej Krasnostawce powiatu sądowego sniatyńskiego. Interesowani w zbadaniu stosunków posiadania mogą się zgłosić i przytoczyć wszystko, co służy dla wyjaśnienia lub ochrony ich praw.

C. k. komisya hipoteczna.

Kołomyja, dnia 9 lutego 1881.

(1102) **Ogłoszenie.**

L. 1859. Sokalski c. k. sąd powiatowy wiadomo czyni, że dochodzenia miejscowe w sprawie założenia ksiąg gruntowych w gminie katastralnej Sokal w dniu 22 lutego 1881 o 8 godz rano rozpoczęnie.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna.

Sokal 10 lutego 1881.

(1007 3—3) **Edykt.**

L. 11753. C. k. sąd krajowy lwowski na żądanie c. k. uprzyw. galic. Banku hipotecznego uchwałą z dnia 23 października 1880 l. 47397 zezwolił celem zaspokojenia kwot 255 zł. 15 ct. 255 złr. 15 ct. i 3011 złr. 66 ct. w. a. z pn na przymusową sprzedaż realności pod l. kons. 439 tab 299/1349 w Brodach położonej dłużniczki Lany Lamm własnej w drodze publicznej licytacyi, która się w sądzie powiatowym brodzkim jako instancyi realnej w trzech terminach a to 24 lutego, 24 marca i 8 kwietnia 1881, zawsze o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 2 odbędzie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 9000 złr.

Wadyum 900 złr.

Niżej ceny szacunkowej realność ta sprzedaną nie będzie.

W razie niesprzedaży do ułożenia warunków ułatwiających wyznaczony termin na 8 kwietnia 1881 4 godzinie po południu.

Niestający wierzyciele zaliczani będą do większości stających.

Dla wierzycieli hipotecznych którzyby hipotekę na sprzedać się mającej realności po dniu 11 października 1880 uzyskali lub którymby uchwała licytacyjna z jakiegokolwiek powodu należycie nie mogłabyć doręczoną ustanowiono kuratora w osobie adwokata Dr. Starzewskiego w Brodach.

Brody dnia 13 listopada 1880.

(842 3—3) **Edykt.**

L. 15200. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności c. k. uprzyw. galic. akcyjnego banku hipotecznego we Lwowie o zapłacenie trzech rat pożyczkowych po 1957 złr. 50 ct. i resztującego kapitału dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna dóbr Żelazówka w powiecie Dąbrowskim położonych do dłużniczki Anieli Jaworskiej względnie jej deklarowanych spadkobierców należących.

Sprzedaż odbędzie się w ostatnim terminie na dzień 5 kwietnia 1881 o godzinie 10 przed południem wyznaczonym.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość dóbr przy udzieleniu pożyczki bankowej przyjęta w sumie 109.300 złr. w. a. na którym dobra te i poniżej ceny szacunkowej za jakąkolwiekbądź cenę sprzedane zostaną.

Każdy chęć kupna mający złożyć ma przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej wadyum w kwocie 5465 złr.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądu tutejszego.

W Tarnowie 9 grudnia 1880.

(681 3—3) **Edykt.**

L. 32.475. Krakowski c. k. sąd krajowy podaje do wiadomości, iż w drodze egzekucyi orzeczenia magistratu krakowskiego z dnia 28 lipca 1873 l. 15.146 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. 304 dz. VIII. nr. 12 gm. XI w Krakowie za pustkę uznanej, a będącej własnością Certli z Künstlerów Bisam, Kaili Rubinstein czyli Rubenstein, Ryfki z Rubinsteinów Markheim i Bractwa naukowego starozakonnego w Krakowie w dwóch terminach, t. j. dnia 25 kwietnia 1881 i dnia 31 maja 1881 o godzinie 10 z rana na których ta realność tylko za cenę szacunkową lub wyższą sprzedaną będzie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 127 zł. 20 ct. a. w.

Wadyum wynosi 12 zł. 72 ct.

Resztę warunków sprzedaży, akt oszacowania i wykaz hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej. Kuratorem niewiadomej z miejsca i pobytu właścicielki w $^{1}/_{12}$ części Kaili Rubinstein czyli Rubenstein jest adwokat Eibenschütz, zaś kuratorem wierzycieli, którzyby po 7 listopada 1880 do hipoteki weszli, lub którymby rezolucya licytacyjna przed terminem doręczoną być nie mogła, ustanowionym zostaje adwokat Pieniążek z substytucyą adwokata Stycznia w Krakowie.

Kraków, 30 grudnia 1880.

(713 3—3) **Edykt.**

L. 580. C. k. sąd obwodowy w Kołomyi uwiadamia Edwarda Raciborskiego z życia i miejsca pobytu niewiadomego lub w razie tegoż śmierci nieznanych jego spadkobierców, iż przeciw nim i Dyrekcyi Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń od ognia w Krakowie, Kajetana Wartarasiewicz zamężna Łukaszewicz na dniu 13 stycznia 1881 do l. 580 wytoczyła pozew o zaintabulowanie w stanie biernym dóbr Czortowiec stawowy wykreślenia obowiązku wedle Dom. 454 p. 151 n. 233 on. na rzecz Edwarda Raciborskiego ciężącego wraz z nadciężarami i że ustanowiono im kuratorem adw. Dra Freudenberga w Kołomyi, któremu pozew ten doręczono do wniesienia obrony do dni 90.

Wzywa się zatem Edwarda Raciborskiego z życia i miejsca pobytu niewiadomego, lub w razie tegoż śmierci nieznanych jego spadkobierców, by rzeczonemu kuratorowi udzielili odpowiedniej informacyi lub sądowi wymienili innego zastępcę.

Kołomyja dnia 20 stycznia 1881.

(1018 —3) **Edykt.**

L. 5375. Sieniawski c. k. sąd powiatowy przedsięweźmie w zabudowaniu sądowem na zaspokojenie wierzytelności Marksa Karpf w kwocie 31 zł. 94 ct. w. a. z pn. przymusową przetargową sprzedaż połowy gospodarstwa pod l. 229 w Dobry leżącej masy spadkowej po Ilku Kozarze na dniu 24 lutego i 10 marca 1881 o 10 godzinie rano, tylko za cenę szacunkową 180 złr. lub wyżej, zaś na dniu 31 marca 1881 i niżej ceny szacunkowej.

Zakład wynosi 18 zł.

Bliższe warunki można w registraturze przejrzeć.

Sieniawa dnia 28 grudnia 1880.

(1019 3—3) **Edykt.**

L. 5650. Sieniawski c. k. sąd powiatowy przedsięweźmie w zabudowaniu sądowem na zaspokojenie należytości firmy Ehrenwald w kwocie 37 zł. 27 ct. w. a. z pn. przymusową przetargową sprzedaż części gospodarstwa pod Nr. 4 w Wiązownicy Antoniego Wasiuty własnego na dniu 24 lutego i 10 marca 1881 o 10 godzinie rano tylko za cenę szacunkową 195 lub wyżej, zaś na dniu 31 marca 1881 i niżej ceny szacunkowej.

Zakład wynosi 19 złr. 50 ct.

Bliższe warunki można w registraturze przejrzeć.

Sieniawa dnia 28 grudnia 1880.

Doniesienia prywatne

Rada nadzorcza

Towarzystwa zaliczkowego

w Cieszanowie

Stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką zaprasza Szanownych Członków na

Ogólne

Zgromadzenie,

które odbędzie się dnia **20 lutego b. r.** o godzinie 5tej po południu w sali szkolnej.

Porządek dzienny:

1. Zagajenie posiedzenia przez Prezesa.
2. Przeczytanie protokołu posiedzenia ogólnego z 15 lutego 1880.
3. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności za rok 1880.
4. Sprawozdanie Komisyi rewizyjnej i wniosek o udzielenie Dyrekcyi absolutoryum z rachunków za rok 1880.
5. Rozdział zysku według wniosku Rady nadzorczej.
6. Wybór 12 członków do Rady nadzorczej na następne 3 lata w miejsce ustępujących §. 24 statutów.
7. Wybór Dyrekcyi na następne 3 lata §. 4 statutów.
8. Sprawa przystąpienia Towarzystwa do Związku stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych we Lwowie.
9. Wnioski Członków i Rady nadzorczej.

Prezes **Ks. Józef Kozik.** Sekretarz **Ignacy Bialik.** (1112)

L. 12. (1139)

Ogłoszenie.

Rada zawiadowcza Towarzystwa zaliczkowego w Busku

Stowarzyszenia zarejestr. z nieogr. poręką zaprasza członków stosownie do § 38 statutu na

zwyczajne walne

Zgromadzenie,

które odbędzie się dnia **26 lutego 1881** w lokalnościach Towarzystwa, o godzinie 10 przed południem.

Przedmioty obrad:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi z rachunków i czynności za rok 1880.
2. Sprawozdanie Rady zawiadowczej, względnie udzielenie Dyrekcyi absolutoryum z rachunków i czynności w r. 1880 i rozdział zysków;
3. Wybór Rady zawiadowczej, stosownie do § 24 statutu;
4. Wnioski Dyrekcyi względem utworzenia kasy oszczędności.

Za legitymacyę wstępu do sali obrad dozwolonego tylko członkom Towarzystwa, służyć będą ich książeczki udziałowe.

Rada zawiadowcza

Towarzystwa zaliczkowego, Stowarzyszenia zarej. z nieograniczoną poręką.

W Busku dnia 15go lutego 1881.

Karol Sawicz prezes. **Ks. Jan Lewicki** zast. sekretarza.

L. 1717. (1109 1—3)

Obwieszczenie konkursu.

Celem rozdania w roku bieżącym trzech posagów po 150 zł. w. a. z fundacyi posagowej gminy miasta Lwowa imienia „Arcyksiężniczki Gizeli“ rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem do **28 lutego 1881**.

Ubiegać się mogą o to wsparcie dziewczęta ślubnego urodzenia i bez różnicy wyznania,

1) po obojgu rodzicach lub tylko po ojcu osierocone,
2) przynależne do gminy miasta Lwowa,
3) wieku nie mniej jak ukończonych lat 16, nie więcej nad lat 24.
4) ubogie,
5) dobrego zachowania się i
6) które ukończyły przynajmniej trzecią klasę w publicznej szkole ludowej, lub zdały w szkole publicznej egzamin prywatny z tejże klasy.

Dotyczące podania opatrzone w metryki urodzenia, parafialne poświadczenia śmierci rodziców i świadectwo szkolne wniesione być mają w powyższym terminie do Rady miejskiej.

Ubóstwo i dobre zachowanie się jak też stosunki uzasadniające przynależność do gminy miasta Lwowa mogą być na podaniach poświadczone przez dotyczące urzędy duchowne i cywilne.

Magistrat król. stołeczn. miasta Lwowa dnia 16 stycznia 1881.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera.

Papier z c. k. uprzyw. ... eru „Sobl...“